LAHOLMS TIDNING

N:R 51. ÅRG. 21. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. FREDAGEN DEN 29 FEBRUARI 1952 Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. Lösnummer 15 öre.

"Snatra Kalles" rånare hade kvinna till utkik

UPPSALA. (TT)

Vid den förnyade polisutredningen av rånet på "Snatra Kalle" i Nyåker, Gamla Uppsala, har framkommit nya indicier mot en för rånet tidigare anhållen person. En kvinna som den misstänkte sammanbott med har enligt en vittnesberättelse sagt sig ha stått på vakt medan mannen var inne i ett hus och tillgrep 2,000 kr.

För pengarna skulle han ha köpt en bil på Norra Bantorget i Stockholm dagen efter rånet medan han dagarna förut måst låna pengar till uppehälle. Den rånade utpekade också den misstänkte som förövaren av dådet. Ett annat vittne har också utpekat samme man som rånaren. Av yttranden som kvinnan gjort framgår att paret även på andra ställen förövat liknande kupper. Belöningen som utfästs för den som kan ge upplysningar till att nyåkerrånet och mordet vid Repslagargatan i Uppsala klaras upp har givit polisen vissa andra uppgifter från allmänheten. Men man står ännu ungefär på samma ståndpunkt som tidigare. Inga anhållanden har i varje fall gjorts, sedan utredningen åter tagits upp.

18 räddade livet med fallskärm ur störtande flygplan

SYDNEY, NOVA SCOTIA. (TT—Reuter)

Aderton man måste tidigt på torsdagsmorgonen hoppa ut med fallskärm för att rädda livet, när deras transportplan på väg till Europa förolyckades i en häftig snöstorm.

Tre man har hittills påträffats oskadade, och spaningarna efter de återstående fortsätter. Även vraket efter flygplanet, som tillhörde det amerikanska flyget, har anträffats. Piloten meddelade per radio just som han befann sig över flygfältet att han hade svårigheter med planet och att han givit de ombordvarande order att hoppa. Planet slog ned 12 km. från flygfältet.

Senare meddelas att alla de 18 ombordvarande har klarat sig. De landade alla inom ett område med 800 meters radie. En av männen bröt några revben. Uthoppen skedde från en höjd av 1,000 meter.

Bångmaten höjs till 2: 50

STOCKHOLM (TT)

Som en konsekvens av prisutvecklingen över huvud taget och närmast förhandlingarna mellan restaurangerna och priskontrollnämnden om höjda måltidspriser, har kontrollstyrelsen utfärdat cirkulär i anslutning till de nya bestämmelserna. I cirkuläret fastställer kontrollstyrelsen, att minimipriserna för måltid som berättigar till spritransonen höjes med 50 öre och på folkrestaurang med 25 öre. I det förra fallet har de gamla priserna 1:50 på måltid med två rätter och 2 kr för annan måltid höjts till 2 kr resp 2:50, för folk restaurangerna höjs måltidspriset som berättigar till spritransonen från 1:25 till 1:50.

"Lycklig händelse" hindrar Elizabeths kröning i sommar

LONDON.

En av orsakerna till att drottning Elizabeths kröning inte skall äga rum förrän nästa år är enligt rykten i London att drottningen väntar tillökning i familjen.

News Chronicle gör en försiktig antydan att ett motiv kan vara "drottningens personliga önskningar och familjeomständigheter". I varje fall torde det vara säkert att myndigheterna konstaterat att förberedelserna för en kröning inklusive förhandlingar med alla samväldesstaterna och byggandet av läktare längs kröningsrutten och inne i Westminster Abbey inte skulle kunna bli färdiga förrän så sent i höst att väderleken skulle bli ogynnsam. En kröning är ju ett så ståtligt skådespel och en sådan folkfest, som kommer att dra besökande till London från alla jordens hörn, att den enda tänkbara tidpunkten är någon gång från början av maj till slutet av augusti.

Där sanden hotar

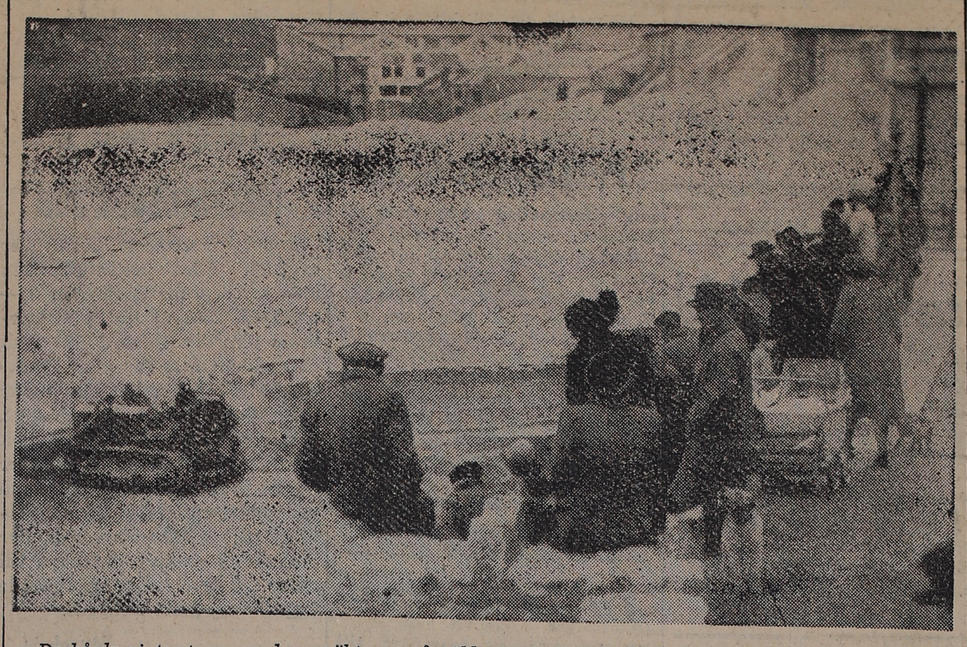

De hårda vinterstormarna har vräkt upp så väldiga mängder sand på kusten i Porthmeor i Cornwall, England, att sanden hotar begrava bebyggelsen längs stranden. På bilden följer folk intresserat hur en bulldozer satts in för att röja undan sanddrivorna.

Undersökningsresultaten skrämmande Dolda sjukdomar plågar svenskarna

STOCKHOLM.

Fettsot och tandsjukdomar är de vanligaste av de "dolda" sjukdomar som människorna går omkring och bär på, om man kan dra en generell slutsats av de undersökningar som under ett års tid gjorts på Företagens hälsokontroll i Stockholm. Denna kontroll har på ett år undersökt 1,400 klienter, varav 716 män och 684 kvinnor och av dessa har sammanlagt 549 remitterats till läkare eller sjukhus för viktiga behandlingar.

Alla sjukdomar och defekter har faktiskt varit representerade inom det undersökta klientelet och många sjukdomsfall, t, o. m. svårare sådana har upptäckts där patienten gått och känt sig "fullt frisk".

Tittar man på sammanställningen över de undersökta 716 männen finner man att fettsot, d. v. s. sjuklig fetma, dominerade med 189 fall, närmast följd av tandsjukdomar med 157 fall, hämorrojder (med besvär) också 157 fall. Glasögon har beordrats i 147 fall.

Sjukdomar i rörelseapparaten, plattfot, ryggåkommor etc., upptäcktes i 126 fall, hudtumörer av skilda slag i 124 fall, hjärt- och kärlsjukdomar i 100 fall, prostatasjukdomar i 92, vaxproppar i öronen 90, hudsjukdomar 86, större åderbråck 84, öron-, näs- och halssjukdomar 77, blodtrycksförhöjning 69 och förstoppning (med besvär) i 69 fall.

Av de undersökta 684 kvinnorna hade 177 behövt glasögon, 155 led av förstoppning, 116 av hämorrojder, 110 av större åderbråck, 109 av sjukdomar i rörelseapparaten, 96 av fettsot, 86 av för högt blodtryck, 81 av tandsjukdomar, 78 av större klimakteriska rubbningar, 73 av hjärt- och kärlsjukdomar, 73 av blodbrist, 68 av hudtumörer, 63 av tumörer i underlivsorganen, 60 av andra sjukdomar i samma organ.

De undersökta har alla varit över 40 år och består huvudsakligen av personer som i annat fall inte skulle ha sökt läkare. Utöver de uppräknade sjukdomarna påträffades många andra i mer eller mindre enstaka fall. Sammanlagt är f. n. 22 olika företag delägare i Företagens hälsokontroll och kliniken beräknas nu årligen kunna ta emot omkring 4,000 klienter.

Vedtjuvar befaras flyga i luften

ÄNGELHOLM (TT).

Ett parti ved som delvis innehåller sprängämnen stals natten till torsdagen på en gård i Båstad. Vedens ägare hade enligt NST köpt den på rot och vid avverkningen använt sig av sprängsatser av vilka en del fanns kvar i den avverkade veden. Det var ägarens avsikt att avlägsna de farliga ingredienserna, men innan han hunnit göra det blev veden stulen. Den bestulne varnar nu i annons i dagspressen tjuvarna att använda veden till bränsle då i så fall en allvarlig olycka kan inträffa

Hölls olagligt inspärrad anklagar läkare för ocker

STOCKHOLM. (TT)

Medicinalstyrelsen kommer enligt Sv. D. inom kort att få ta ställning till en polisanmälan, som en sinnessjukpatient i Stockholm gjort mot en läkare. Patienten har i sin anmälan anklagat läkaren för bl. a. ocker och gör även gällande att han hålls inspärrad olagligt.

Patienten, som är droskägare och nu intagen för femte gången, hade 1948 skrivits ut och stod då utan körkort, som han måste ha för sin försörjning. Han gick då till sin läkare för att få ett intyg, som kunde ge honom körkortet åter. Läkaren uppges då ha svarat att han, för att få reda på praxis i sådana fall, måste ha tillgång till regeringsrättens årsbok ända från någon gång på 1930-talet. Annars kunde det inte bli något intyg.

Patienten, som ansåg sig tvingad att acceptera läkarförslaget, lånade 500 kr på ett håll och fick fästmön att släppa till lika mycket. Böckerna köptes för 1,000 kr på ett antikvariat och transporterades till läkaren, varefter denne skrev intyget.

Tre år senare, 1951, togs droskägaren åter in på sjukhuset, där han fortfarande sitter. Läkaren ville då betala igen pengarna för bokverket men droskägarfästmön vägrade att ta emot några pengar. I det läget instiftade läkaren på sjukhuset en fond, som bär hennes namn. Läkaren har i stora drag bekräftat händelseförloppet och nu återstår för åklagaren att ta ställning.

Lantbruksstyrelsen:

Lindberg återkallar sin avskedsansökan

STOCKHOLM (TT).

Generaldirektör Erik Lindeberg i lantbruksstyrelsen har hos regeringen återkallat sin ansökan om avsked med pension från sin befattning. I stället anhåller han med hänvisning till ett tidigare omnämnt läkarintyg att få sjukledighet fr. o. m. 1 april till årets utgång.

Hr Lindbergs ansökan torde komma att behandlas i fredagens konselj och i samband härmed torde frågan om att utse t. f. generaldirektör i lantbruksstyrelsen komma att avgöras.

Dryckenskap och lättja har kostat USA 50 milj.

WASHINGTON (TT Reuter).

Underslev, dryckenskap och lättja har kostat amerikanska regeringen 50 miljoner dollar extra vid anläggning av flygbaserna i Nordafrika, framgår det av en rapport som på onsdagen överlämnades till kongressen.

Armén har underlåtit att infordra ordentliga anbud från konkurrerande firmor när det gällt inköp, säges det i rapporten, som också påtalar konspirationer för att få upp priserna, maskopi mellan entreprenörerna och försäljarna, som betingade sig överpriser, samt brist på kontroll över arbetarna, deras dryckenskap och lättja.

Göteborgskontorist utsatt för rått våldtäktsförsök

En 20-årig kvinnligg kontorist överfölls natten till torsdagen på Framnäsgatan i Göteborg av en några år äldre okänd man, som försökte våldta henne. Kvinnan värjde sig emellertid tappert och sparkade mannen i ansiktet, varpå denne, skrämd av kvinnans höga rop, sprang sin väg. Kvinnan måste intas på sjukhus för en lindrig hjärnskakning.

Häktad konstapel hade gömt 4,000 i sina cykeldäck

KÖPENHAMN (TT — RB).

Fyratusen kronor lyckades en extra poliskonstapel gömma i däcken på sin gamla cykel innan han i oktober ertappades med att ha lagt beslag på 10,000 kronor som skulle utbetalas i löner. De övriga 6.000 kronorna kom omedelbart till rätta och konstapeln dömdes till fängelse.

För några dagar sedan uppdagades det att konstapeln hade smugglat ut ett brev till sin hyresvärd. Däri berättade han att han gömt pengarna i cykeldäcken och bad värden att ta vara på dem tills han själv åter kom på fri fot.

Varning för ny belgisk kungakris

De kungligas metoder får skarp kritik

LONDON (TT — Reuter)

Daily Herald tror sig veta att kung Baudouin av Belgien har fått en påstötning att vidta vissa åtgärder för att undvika en ny kungakris.

Den frodige belgiske socialistledaren Max Buset, som inte skyr att gå rakt på sak, tros enligt tidningens Brysselkorrespondent ha varskott kung Baudouin om att de kungliga metoderna vållar oro. Socialisternas åtgärd var en direkt följd av Baudouins beslut att inte delta i kung Georges begravning, ett beslut som nu hotar att ställa till ett nytt gräl.

Den här gången, fortsätter korrespondenten, gäller det ett besök som Baudouins privatsekreterare Verwilghen i lördags gjorde hos brittiske ambassadören Warner, tydligen för att protestera mot den brittiska presskritiken.

Socialisternas uppfattning, som Buset säges ha förklarat för Baudouin på onsdagen, går ut på att tre åtgärder måste vidtas om en ny kungakris skall kunna undvikas: 1) Den dominante halsstarrige exkung Leopold bör lämna landet och ge den nye kungen möjlighet att handla på egen hand 2) Baudouin bör skaffa sig en helt ny uppsättning rådgivare och inte lyssna till Leopolds forna hovmän. 3) Baudouin bör utan dröjsmål ta en kurs i författningsrätt.

LINZ (TT—Reuter): Tre arbetare dödades och ett hittills okänt antal skadades vid en explosion i en dynamitfabrik i Stadlpaura i övre Österrike på torsdagen. Fabriken blev nästan fullständigt förstörd.

Halländska hemman spelar huvudroll i anrik arvshistoria

Sveriges och världens äldsta arvshistoria har en affär med ett antal halländska hemman kallats, och kanske äger detta sin riktighet — affären daterar sig nämligen ända från drottning Kristinas dagar. Nu verkar det dock som om frågan om rätten till inlösningen av dessa hemman åter skulle tas upp till behandling, och den svenska adelssläkten Toll, som ända sedan 1780-talet ansett sig ha rätten på sin sida beträffande de gårdar, som Kristina 1653 sålde till en holländsk köpman, har nu satt i gång en aktion för att bringa lösning på problemet.

Saken är den, att drottning Kristina 1653 sålde sammanlagt 357 mantal hemman i Halland till den holländske affärsmannen Adrian Tripp för en köpesumma på 160,000 daler silvermynt. Godsen tillägnades Tripp på evärdelig tid såsom frälsegods, men det skulle vara svenska staten obetaget att inlösa hemmanen för den nämnda köpesumman.

Då Gustaf III regerade anhöll så överste Johan Christopher Toll om att få lösa in de gods, som den holländska släkten innehade och som enligt Kristinas köpebrev fick inlösas. Detta biföll kungen 1782, men han lade till inlösningsrätten samma villkor som Kristina en gång gjort, nämligen att staten skulle få köpa tillbaka godsen när man så önskade.

Toll kom emellertid aldrig att begagna sig av inlösningsrätten. Han gav dock inte avkall på sin och sina arvtagares rätt till att inlösa den omstridda jorden, vilket visade sig 1810, då de halländska bönderna begärde att få köpa marken av kronan. Detta avslogs sedan frågan remitterats till Toll, som alltså höll på sin rätt. Under de närmaste decennierna gjordes upprepade försök att bringa frågan till en lösning, och i samband därmed hördes även den holländska släkten Tripp, som förklarade sig villig att avyttra sina egendomar i Halland. Detta skedde 1833, och cirka 80 år senare eller 1911 återkom holländarna och skred då bl. a. till finansminister Adelswärd för att långt om länge få en försäljning till stånd.

Alltmedan dessa strider om rätten till att få försälja hemmanen pågått från sekel till sekel så har släkten Tripp erhållit pengar för egendomarna, och det torde knappast röra sig om småsummor som på detta sätt vandrat från Halland till Holland. När grundskatterna avskaffades vid sekelskiftet beslöts att innehavarna av de trippska hemmanen skulle få ersättning av staten för de årliga avgifterna till holländarna. De måste dock varje år ansöka om sådan ersättning hos länsstyrelsen, vilken fortfarande varje år lär utanordna sådan ersättning.

För några år sedan tog finansdepartementet initiativ till att bringa ärendet ur världen, men till något avgörande har man ännu ej kommit. Att de nutida ättlingarna till Johan Christopher Toll är intresserade av lösning av frågan är naturligt, inte minst då det är frågan om rätt stora ekonomiska värden.

Troligen finns dock ej många hemman kvar, som ej är inlösta. De ursprungliga 357 mantalen var utspridda över hela länet, men vilka som är kvar och var dessa är belägna har varit svårare att i ett nu få uppgift om.

Dansk på jakt efter Falsterbokanalen

TRELLEBORG (TT).

— Är ditte Falsterbokanalen? frågade en dansk skeppare på onsdagen en tulltjänsteman i Trelleborg efter att med yachten Jensine av Aalborg ha kryssat omkring i gamla hamnen och letat efter kanalinloppet. Svaret var givetvis nekande, och när den 76-årige navigatören fick höra att han kommit in till Trelleborg, vände han staden aktern och länsade västerut för att genom kanalen ta sig hem till gamla Danmark.

Stockholmsjurist fast för massbedrägerier

STOCKHOLM (TT)

Juristen Stig Yngve Bertil Salomon åtalades på torsdagen av stadsfiskal Lennart Asplund för grov förskingring, urkundsförfalskning samt grovt bedrägeri medelst förfalskning i åtta fall.

Salomon sitter häktad sedan 6 februari och hämtades i samband med anhållandet till kriminalen i ambulans. Han bestrider själv samtliga brott och målet mot honom kommer före i rådhusrätten nästa torsdag.

Den grova förskingringen gäller 20,000 kr som ett par stockholmsbröder blivit av med efter en skiljedom mellan dem och A.-B. Spibo i Nässjö, det företag som åtog sig leverera fisketrålare till Sovjetunionen. Salomon skötte brödernas affärsförbindelse med Spibo och tog för deras räkning emot 23,000 kr. Han hade redovisningsskyldighet för pengarna och betalade också en av bröderna 3,000 kr, men mer blev det inte. I stället förbrukade han själv en del av pengarna samt satte in resten på banker i eget namn.

Under två och ett halvt har Salomon vidare vid 82 tillfällen skrivit en f d. notaries namn på dennes motboksblanketter för att få sprit. En gång skrev han till och med notariens namn på en ansökan om extratilldelning med anledning av notariens födelsedag.

I åtta fall har Salomon skrivit olika personers namn på omsättningsväxlar på över 2,000 kr.

USA inskränker rörelsefriheten för röd diplomat

WASHINGTON (TT — Reuter).

I diplomatiska kretsar här väntar man att västmakterna inom de närmaste veckorna skall vidta motåtgärder som följd av de ryska bestämmelserna om att diplomater i Sovjetunionen inte får resa längre bort än 40 km. från Moskva.

Preliminära planer för en gemensam aktion lär ha studerats vid A-paktsrådets möte i Lissabon och skall då ha accepterats av majoriteten av medlemsnationerna. Meningen torde vara att införa liknande inskränkningar för sovjetdiplomater.

USA har redan meddelat de ungerska och rumänska diplomaterna att de inte får lämna Washington med närmaste omgivningar.

RIO DE JANEIRO: Åtta personer dödades troligen och 24 skadades allvarligt då ett dakotaplan med 21 passagerare och 4 mans besättning störtade på torsdagen i Minas Geraes-området.

Planet, som tillhör Panair Do Brazil, exploderade vid landningen på flygfältet i Uberlandia. Några detaljer hade ännu på kvällen inte lämnats.

Explosionsartad brand spolierade 2 industrier

LINDESBERG. (TT)

Vid en explosionsartad brand spolierades två industrier och värden för minst 200,000 kr, nämligen KID-Produkter AB och Vargaverken AB i Ramsberg på torsdagskvällen.

Branden började i KID-Produkters lokal på andra våningen över Vargaverken. Larm utgick till sex brandkårer men endast två behövde ingripa. Övervåningen, som var av två, övertändes på några minuter och var tillspillogiven innan brandmännen hann fram. Man inriktade sig på att begränsa elden och skydda intilliggande fastigheter, däribland ett apotek, som var allvarligt hotade. KID-Produkter som sysslar med gummitillverkning fick maskiner och inventarier förstörda för cirka 75,000 kr och Vargaverkens maskinpark som blev svårt vattenskadad torde också vara värd omkring 75,000 kr. Byggnaden värderas till minst 50,000 kr. De båda industrierna sysselsatte 25 man.

Spökflygare över Grönland

Det tycks hända mystiska saker på Grönland, skriver ökstrabladet och återger ett kort telegram från Sukkertoppen till grönlandsdepartementet i Köpenhamn, enligt vilket man skulle ha hört talrika nattliga överflygningar över kolonin. Troligen kommer nu en undersökning att inledas.

Det rapporteras också att ovanligt talrika meteorfall förekommit vid Kap Tobin, och att även därvid ett brummande som från en flygmaskin kunnat höras.

LUN (TT): Statsåklagarens ansvarstalan ogillades i målet mot en 26-årig gårdskarl från Uppåkra, vilken under första hälften av 1950 vid inköp av en halv liter brännvin såsom pant överlämnat en i hans inskrivningsbok förvarad hemlig krigsplaceringsorder. Rådhusrätten ansåg det ej vara uteslutet att två år förflutit från överlämnandet till dess svaranden meddelades åtalet, varför straffet är förfallet.

Vädret

Landdistrikt: Delvis mulet eller mulnande och först mest uppehållsväder, senare möjligen någon nederbörd tidvis i de norra delarna. Oförändrad temperatur eller något kallare.

Allmänna utsikter för lördag och söndag: Vindar mellan nordväst och väst. Tidvis nederbörd, särskilt i de västra delarna. I allmänhet något kallare än i dag.

Sjödistrikt: Lätt till frisk bris mestadels mellan väst och nordväst. Tjocka flerstädes, huvudsakligen i de södra farvattnen.

Laholms Tidning

Smedjegatan, Laholm

Redaktör: GUSTAF BERTLAND

Dagligt nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.

Telefoner:
Redaktionen 300
Redaktör G. Bertlands bostad 199
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Axel Larssons bostad anknytning 299

Annonspriser fr. o. m. den 1 jan. 1952.
Före text 26 öre pr mm.
Textsida 28 „ „ „
Särsk. begärd placering å textsida 30 öre pr mm.
Önskas hyra, platssökande och borttappat 23 öre pr mm.
10 procents förhöjning lördagar och dag före helgdag.
För hänvisning till och svars emottagande debiteras 50 öre.
Annonser placeras ej på första sidan.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- och födelseannonser 6: 50 kronor.
PRISFÖRHÖJNING debiteras med 30 procent för annonser beordrade med petitstil.

Prenumerationspriser 1952:
Helår 28:—, halvår 15:— kvartal 8:—, månad 3:—
Lösnummer 15 öre.

Dödsfall

†

Att vår käre fader

Per Renaldo

har i dag avlidit efter en tids sjukdom i sitt 86:te levnadsår, djupt sörjd och saknad av oss samt övriga släktingar och vänner.

Fladalt, Växtorp, den 28 febr. 1952.

Barn, barnbarn och **barnbarnsbarn.**

Mor har räckt ut handen
Far har fattat den.
På den andra stranden
Mötas de igen.

SORG-HATTAR och SLÖJOR
i ett förnämt och värdigt utförande.
EKWALLS EFTR.
Asta Söderberg.
Tel. 566 Laholm.

Andréns Begravningsbyrå
KISTOR och SVEPNINGAR.
Allt ombesörjes.
Stortorget, Laholm. Tel. 69.
Sommarb. Mellbystr. Tel. 69.

Anderssons Begravningsbyrå
ombesörjer allt vid dödsfall.
Gamlebygatan 10, tel. 175.
LAHOLM.

VID DÖDSFALL
Vänd Eder till
Veinge Begravningsbyrå
Kransar, Buketter, Svepningar och Kistor
till ortens lägsta priser.
Blomsterförmedling till in- och utlandet.
Hämtning från dödsorten ombesörjes.
Veinge Möbelaffär. Tel 61.

SVENSSONS BEGRAVNINGSBYRÅ
Tel. 54 Ränneslöv eller Tel. 68 Vallberga
KISTOR och TILLBEHÖR i alla prislägen.
Hämtningar å dödsorterna.
Allt ombesörjes.

ANNONSERA
i LAHOLMS TIDNING
— ortens egen tidning.

Solbacken, Edenberga

DANS lördagen den 1 mars kl. 20—24.
Musik av **Almqvists orkester.**

Våxtorps Bygdegård

DANS lördagen den 1 mars kl. 20—24. MUSIK av **Hugo Arnolds** populära orkester.

Aftonunderhållning

anordnas i Ysby bygdegård lördagen den 1 mars kl. 20. Program: Kl. 21.00 "Bland farmare i Vilda Västern", kåseri i tal och färg av Yngve Nilsson, Söndrum. Musik av Stig Arnes orkester.

Alla SLU-are, BF-are och SLKF-are välkomna. Försumma ej detta tillfälle. Kom i tid.

Ysby SLU-avd.

Södra Höks krets av SLU

har sitt ord. ÅRSMÖTE i Solbacken, Edenberga, söndagen den 16 mars kl. 17.00. Event. motioner eller framställningar torde vara ordf. tillhanda senast den 10 mars.

Styrelsen.

Norra Höks krets av SLU

ÅRSMÖTE i Lagagården söndag kl. 18.30. Program: Förhandlingar, servering och samkväm. Musik av **Ramblings orkester.** Medlemskontroll.

Kretsstyrelsen.

Inkomna NYHETER av
GARDINER
i **silkevoile** och **kulört marisette** samt utsökta **MATRUMS-** och **HERRUMSGARDINER.**
NYA MÖBELAFFÄREN
Laholm N. R. NOROLD Tel. 373.

Glöm ej Kreatürs- och Lösöreauktionen
i Ålstorp

i morgon kl. 10 fm. hos **lantbrukaren Albert Nilsson,** varvid kommer att försäljas:

3 st. hästar om 9, 7 och 2 år, alla sto.
18 st. nötkreatur, reaktions- och kastningsfria.
20 st. 4—5 mån grisar.
Vagnar, Maskiner och **Redskap** av skilda slag. **Ett parti Havre och Potatis.**

Mattssons Fastighetsaffär, Laholm
Tel. 29 JOHN BENGTSSON. Tel. 29.

VERNTOFTA FJÄDERFÄ
KLAGSTORP Tel. 55

På grund av mycket gynnsamma kläckningar och god värpning kunna vi erbjuda DAGGAMLA KYCKLINGAR AV VIT LEGHORN från våra högvärpande och livskraftiga avelsdjur. Friförklaringsbevis.

Begär vår broschyr med prislista!

95 % hönkycklingar garanteras

Hishult Sparbank

emottager insättningar till högsta och utlämnar lån mot lägsta ränta. Sparbössor. Rikstjänst. Skatteuppbörd. Inteckningar ordnas. Vänd Eder med förtroende till HISHULTS SPARBANK.
Öppen varje helgfri onsd.- och lördag kl. 10—2. Tel. 14. Annan tid kamreraren tel. 2, ordf. 42. Postgiro 28 42 62.

Glöm ej
förnya Eder månads-prenumeration på
Laholms Tidning
Pris kr. 3:—

Kungörelse

Sammanträde rörande förrättning enligt lagen om enskilda vägar rörande delning av enskilda vägen från allmänna vägen Laholm—Skogaby vid Lejeby över Kasteberg och Kattarp med sidoväg till Ekasjö i Laholms landsförsamling av Hallands län, har blivit utsatt att hållas torsdagen den 20 mars 1952 kl. 13.00 i Ahla skola.

Sakägare anmanas att vid sammanträdet förete tillgängliga åtkomst- och andra handlingar, som styrka rätt att föra talan vid förrättningen.

Halmstad den 28 februari 1952

Enligt förordnande:
R. Lönnerfors
förrättningsman.

Kungörelse

ang. upphandling av proviant för kolonien Skogsgård, Veinge.

Anbud å leverans av proviant för **tiden den 1 maj—30 september 1952** för kolonien Skogsgård, Veinge, hava till måndagen den 17 mars 1952 infordrats genom i Tidning för leveranser till staten m. m. den 26 februari 1952 införd kungörelse, till vilken hugade spekulanter hänvisas. Erforderliga upplysningar kunna även erhållas å nämnda fångvårdsanstalters expeditioner.

Stockholm den 26 februari 1952.

Kungl. Fångvårdsstyrelsen.

Ett hjärtligt tack

vill jag härmed framföra till mina postabonnenter för den penningsumma jag erhöll.

Kärr den 28/2 1952.

Bertil Lindbom.

Laholms Samaritförening

håller ÅRSMÖTE söndagen den 2 mars kl. 10 fm. å Bilpackningsfabrikens kontor.

Styrelsen.

Hishult

Sotningen i Hishults kommun utföres under år 1952 av sotaremästare V. B. Bengtsson, adress: Hishult nr 2.

Sotning kan anmälas även pr tel. 100.

Kommunalnämnden.

FOLKETS PARK,
Markaryd.
Söndag kl. 19—23
DANS
efter **Ove Halls orkester.**

GLASÖGON

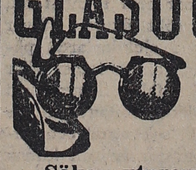

Säker utprovning.
Recept exp. snabbt.
William Jönsson
Tel. 116 Örkelljunga.

ett år säkert

i den allmänna osäkerheten — ett Vetlandahus behåller sitt värde. Finansieringsfrågan löses förmånligt genom statligt lån upp till 90 %, varav räntefria delen nu höjts till 8.000: — kr.

Skriv efter vår katalog

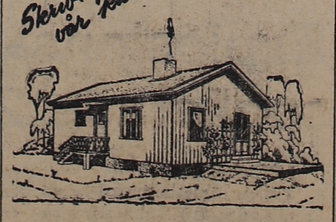

VETLANDAHUS
VETLANDA TEL. NAMNANROP
AB Egna Hem Vetlandahus, Ö. Hamngatan 15, Göteborg tel. 106136, 106142
ERNST NILSSON, Värnen, Laholm. Tel. 2.

Veinge södra jaktvårdsområde

Enligt årsmötets beslut är avgiften för jakträttsbevisen 4:— kr., och för dagkorten 3:— kr. Skottpengar på räv och grävling utgår med 5:— kr. pr st. Inga skottpengar utgår på hök. Styrelsen skall under kommande vinter anordna gemensamma rävjakter. Medlem skall till landsfiskalen i Höks härad anmäla lös hund under förbjuden jakttid.

Styrelsen.

Veinge västra jaktvårdsområde

Enligt årsmötets beslut är avgiften för jakträttsbevisen 3:— kr. och för dagkorten 3:— kr. Den, som ej löst jakträttsbevis före den 1 febr. 1953 skall lösa sådant mot 10:— kr. Skottpengar på fullvuxen räv utgår med 10:— kr. och för rävunge, grävling, sparv- och duvhök 5:— kr. Gemensamhetsjakter på rovdjur och vildkanin skall anordnas efter ordinarie jakttids slut. Jakträttsbevis eller dagkort behöver ej lösas till dessa jakter. Fosforförgiftade ägg kommer att utläggas.

Styrelsen.

När Ni skall sätta bo

eller göra något nytt inköp av möbler, gardiner, mattor till Edert hem bör Ni i Edert eget intresse besöka **HOLM I BÅSTAD.** Våra stora lokaler, vår stora sortering, vår stora omsättning gör det möjligt att erhålla det senaste i möbelväg till lägsta priser. Vi kan trots ständigt stigande priser, fortfarande erbjuda möbler till låga priser. Ni får allt levererat på bil till Eder bostad utan extra kostnad. Vi har bilar, som varje vecka går med möbler åt alla håll och levererar mycket möbler till södra Halland.

Gör Ni som andra, köp i Båstad och hos Holm. Ni blir belåten och blir kund hos oss.

HOLMS MÖBELAFFÄR
Tel. 234 BÅSTAD Tel. 234

STADSHOTELLETS NYA FESTVÅNING.
För gäster med pretentioner!

Eskilstunasliperiet

utför slipning av alla slags eggverktyg, såsom rakknivar, saxar, kökskniva, köttkvarns- och maskinknivar, hårklippningsmaskiner, kreaturssaxar samt finmek. arbeten.
Hantverksgatan 28, Halmstad.
Tel. 3291.
(Mitt emot Högvalls bageri.)

Till salu

Barnvagn,
bättre, beg., korg med innerställn., till salu.
Laholms Tidning anvisar.

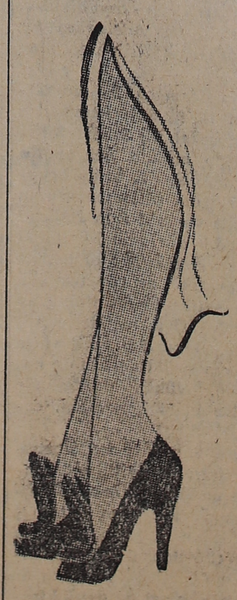

PERLON
den efterfrågade
damstrumpan
inkommen
Trikåmagasinet
Storgatan Tel. 314 Laholm.

LT
DEN 29 FEBRUARI.

Vägarbete även på vintrarna

Säsongarbetet, är en företeelse, som inte är till någon glädje för vare sig arbetsgivaren eller arbetstagaren. Ett arbete, som utföres säsongmässigt, blir för det mesta dyrare för arbetsgivaren än arbetsföretag, som kan ge ständig sysselsättning. Anledningen härtill är väl främst den, att arbetskraft som rekryteras tillfälligt, brukar få betalas något högre än ständigt sysselsatt arbetskraft, vilket ju är fullt naturligt, då arbetets tillfällighet oftast betyder arbetslöshet någon tid, då arbetarna övergår till annat arbete. Egentligen blir det allmänheten, som får betala den fördyring, som säsongarbete i regel innebär. Den största nackdelen med sådant arbete drabbar dock arbetstagarna själva, ty även om säsongarbetet skulle vara relativt bra betalt, kompenserar den merinkomst, som det i så fall ger, sällan den arbetslöshet, som stundom blir nödtvungen vid övergång till nytt arbete.

Vägarbetena i vårt land har hittills, såsom vår vägminister statsrådet Hjalmar Nilson påpekade i sitt föredrag i Trelleborg, i stor utsträckning varit förlagda tilil sommarsäsongen. Nu ämnar man emellertid, omtalade statsrådet, skapa sysselsättning för vägarbetarna även vintertid. Det har inte varit ovanligt, att vägarbetarna på vintern måst gå och stämpla arbetslöshetskort för att få ut understöd, men såsom Hjalmar Nilson sade, det är bättre att de får sysselsättning än arbetslöshetsunderstöd.

Detta är naturligtvis riktigt, särskilt i tider som de nuvarande, då vägarabeten i forcerat tempo är ganska nödvändiga. Åtminstone i södra Sverige lär det gå bra att bedriva vägbyggnadsarbete även på vintrarna. I norra delen av landet lägger tjäle och snö givetvis större hinder, men även här går det nog med god vilja.

Hjalmar Nilson har med detta uttalande riktat uppmärksamheten på ett nytt sätt att komma till rätta med vägbyggandets och vägunderhållets arbetskraftsproblem, en väg som dock inte helt kan leda fram till en tillfredsställande lösning. Men varje förbättring av situationen på nämnt sätt är värd mycket, detta både för samhället och vägarbetarna. Under alla omständigheter är det bättre, om man kan få mer arbete utfört med anlitande av förefintlig arbetskraft än att man tillkallar utländska vägarbetare, något som ju varit på tal. För vår del har vi tidigare framfört betänkligheter mot en sådan "import", och nu ser det tyvärr ut som om konjunkturutvecklingen skulle verifiera farhågorna som välgrundade. Textil- och chokladindustrierna har de senaste månaderna permitterat folk, och vi bör inte bortse från risken från att vi fort nog kan ha svårigheter att sysselsätta permitterad arbetskraft. Situationen blir då inte ljusare, om vi förpliktat oss att för något år sysselsätta ett större antal utländska arbetare.

Behovet av en upprustning av vägarna är trängande. Anslagen till vägväsendet har nu ökats, dock inte så mycket som det vore motiverat med tanke på vägarnas tillstånd. Hänsyn måste dock tagas till våra allmänna ekonomiska resurser, och hellre än att vi utarmar oss på vägbyggen, föredrar vi nog att åka lite mindre fort i våra gamla eller nya bilar. Det är lätt att kritisera regeringen och säga, att vägarna skulle ha haft större anslag, men det är sannerligen inte lätt att med bestämdhet säga vad som är den riktiga avvägningen. Då vi nu fått veta, att vägarna skall få mer pengar, kan vi vara nöjda med detta besked och inte instämma i den kritik som till varje pris vill komma den sittande regeringen till livs. Skatterna är höga nog som de är, och strävandena att sänka dem bör inte försvåras med kanske storslagna men allt för dyra väganläggningar. Huvudsaken i dagens situation är att de nu ökade väganslagen användes på ett så klokt sätt som möjligt. Därför är det också glädjande, att det är en man med sunt och sansat förstånd som sitter som högste chef för rikets vägväsende.

G. B—d.

LAHOLM

Fuskade med väderleksrapport.

En värnpliktig, som mera litat på de intryck, han fick av vädret vid några djupandningar än på Tullinge flygflottiljs meteorologiska instrument, åtalades på onsdagen i Stockholm. Den värnpliktige hade natten till julaftonen haft till uppgift att läsa av väderleksinstrumenten på flygfältet samt vidarebefordra siffrorna till meteorologiska institutet.

Ynglingen kände sig allt för trött för att gå runt till de olika instrumenten under sin nattliga rond. Då han kom ut från kanslihuset gjorde han därför endast ett par djupandningar, gjorde en lov runt huset och gick in igen. Detta ansåg han sig kunna göra med gott samvete, då han tyckte, att vädret inte hade ändrat sig sedan han senast gjorde sin avläsning. Fusket upptäcktes dock och följden blev åtal.

Träningsoveralls
för **pojkar o. flickor** till låga priser. (Obs. flickoveralls i ny trevlig modell) hos
LUNDINS

Båstads-Ortens Kreditförening utdelar oförändrat 6 proc.

Båstads-Ortens Kreditförening i Båstad har överlämnat förvaltn.-berättelsen för 1951. Medlemsantalet har ökats och var vid årsskiftet 2.138 med ett andelskapital å kr. 243.860. Fonderna har stigit från kr. 188.941:96 till 193.082:50 vilket tillsammans med andelskapitalet uppgå till 436.942:50. Omslutningssiffran vid årets slut uppgick till 5.496.813:56 och i kassaomsättning har föreningen haft kr. 34.066.380:86. Årets vinst uppgår till kronor 19.920:16, som tillsammans med förut balanserad vinst kr. 3.867:61 står till föreningsstämmans disposition. Styrelsen föreslår att till delägarna utdelas oförändrat 6 proc. med 14.626:25, till dispositionsfonden avsättas 3.000, till föreningens fristående pensionsstiftelse överföres 3.000 samt att återstoden 3.161:52 balanseras i ny räkning. Föreningens inkomster och utgifter balansera å kr. 83.852:77. Omkostnaderna ha utgjort 48.807:— och i skatter ha erlagts 11.258:—. Tillgångar och skulder sluta på kr. 5.496.813:56. I tur att avgå ur styrelsen äro hrr Alb. Kollberg, Västra Karup, John Bengtsson, Laholm, Alex Werner, Båstad, Per Carlsson, Ramsjöstrand, Alfred Johansson och Paul Hammarlund, Båstad.

Ylle- & Bomulls-
GARNER
i god sortering hos
Anna Wingrens Eftr.
Tel. 109 - Laholm.

En vävkurs

kommer, som framgått av annons, att anordnas å Walhall, Mellbystrand, av Halländska hemslöjden. Till kursen, som tager sin början den 3 april, mottagas anmälningar pr tel. 117 a Mellbystrand.

Gottlänningar köpte konservfabriken i Tvååker.

Chefen för Klintebys konservfabrik på Gotland, disponent Melcher Paulsson, och biträdande affärschefen vid samma företag Per Ove Ohlén, har köpt konservfabriken i Tvååker och kommer att lämna sina nuvarande befattningar den 1 april. Disponent Paulsson kom till Klintebys 1930 och är företagets chef sedan 1940.

Sex jaktvårdssammanträden i Laholm och Veinge i går

VILTTILLGÅNGEN GOD — LÖSA HUNDAR I MARKERNA PROBLEM.

Gårdagen var jaktvårdens dag framför allt i våra trakter och ej mindre än sex jaktvårdssammanträden hölls, fördelade på tre i Laholm och tre i Veinge Några större beslut fattades icke men det kunde konstateras, att vilttillgången var ganska stor och att lösa hundar i markerna fortfarande är ett problem. Och dessutom skall man fortsätta med kråkutrotning.

Norra Lagaortens jaktvårdsförening

höll sitt möte på Stadshotellet under ordförandesap av lantbrukare Evert Jönsson, Tjärby gård. I sitt hälsningsanförande framhöll denne, att vilttillgången varit ganska god och vintern ganska lätt, varför man kunde hoppas på god tillgång även nästa år. Föreningen har 71 medlemmar i Tjärby och 40 i Laholms östra jaktvårdsområde. Ansvarsfrihet beviljades och årsavgiften bestämdes till oförändrat 1:50 kr.

Till ordförande omvaldes Evert Jönsson trots hans protester och till övriga styrelseledamöter omvaldes Julius Jönsson, Bonnarp, Ragnar Persson, Restad, Hilding Jönsson, Ösarp, Johan Jönsson, Ebbarp och Tore Jönsson, Östorp, suppl. Gösta Jönsson, Restad, John Johansson, Kärragård, och Hilding Larsson, Skogaby. Revisorer blevo Gunnar Jönsson, Lilla Tjärby och John Henriksson, Daggarp, suppl. Karl Gustav Andersson, Tjärby. Ombud vid länsförbundsstämmorna blevo Evert Jönsson, Hilding Jönsson och Tore Jönsson, suppl. Julius Jönsson och Erik Månsson, Bonnarp.

Dagkorten, som tidigare kostat 2 kr., blev föremål för en liten diskussion där Tore Jönsson framhöll, att det egentligen var mer arbete än det var värt med dessa kort och att de borde kosta 5 kr. Han framhöll också, att för gemensam rävjakt behövdes det inga kort och skulle kaninjakt ordnas, borde denna även ledes ske gemensamt. Hr Ragnar Persson ansåg att man borde höja premierna på skadedjur. Men det beslöts att hålla samma avgift på dagkorten. Till sist framhöll direktör Ek, att Svensk Jakt själv borde hålla sig med prenumerantsamlare och framförde i samband härmed en del kritik mot jaktvårdskonsulentens sätt att författa brev.

Laholms östra Jaktvårdsområde

höll sitt sammanträde under ordförandeskap av direktör Malte Ek. Av styrelseberättelsen framgick, att 41 årskort och 40 dagkort utfärdats under året och att kassabehållningen utgjorde 445 kr. Ansvarsfrihet beviljades. Beslöts en medlemsavgift på 1:50 till föreningen och 2:50 till området. Beslöts att liksom förra året bedriva kråkutrotning med förgiftade ägg och uppdrogs åt styrelsen att handha denna sak.

Till styrelseledamöter omvaldes till ordförande direktör Malte Ek och till övriga ledamöter Birger Svensson, Ahla, Ernst Fältblad, Skogaby, Per Andersson, Årnaberga, Hilding Larsson o. Gunnar Gudmundsson, Kattarp. Till revisorer omvaldes Karl Johansson, Lejeby och Göte Bengtsson, Kattarp, suppl. Axel Jönsson, Ahla.

Hr Fältblad föreslog att man skulle fortsätta utfodringen av det vilda under svåra vintermånader och ordföranden framhöll, att om man bara säger till jaktvårdarna, så gör de detta. Man han ansåg, att fodret borde läggas ut i stora högar då det därigenom gjorde bästa nyttan. Det beslöts att förutom de av kommunen beslutade skottpengarna även betala ut 10 kr. för gammal räv och 5 kr. för rävunge. Det beslöts efter en längre diskussion att inköpa tre par rapphöns för en kostnad av omkr. 150 kr. och att göra detta samt släppa dem på lämpligt ställe valdes hrr Fältblad, Per Andersson o. Gunnar Gudmundsson.

Tjärby jaktvårdsområde

höll likaledes sitt årsmöte på Stadshotellet under ordförandeskap av lantbr. Evert Jönsson, Tjärby. 71 jakträttbevis och 31 dagkort hade lösts under året.

Till ordf. omvaldes Evert Jönsson och till övriga styrelseledamöter: Julius Jönsson, Bonnarp, Hilding Jönsson, Ösarp, Ragnar Persson, Restad och Tore Jönsson, Östorp. Suppl.: Gösta Jönsson, Restad, John Johansson, Kärragård o. Algot Pettersson, L:a Tjärby. Revisorer: Gunnar Jönsson, L:a Tjärby och John Henriksson, Daggarp. Suppl.: Karl Gustav Andersson, Tjärby.

Skottpengarna fastställdes till 15 kr. för gammal räv, 5 kr. för rävunge, grävling och duvhök. Avgiften bestämdes till 2:50 för jakträttsbevisen och 2 kr. för dagkorten.

Styrelsen konstituerade sig med Hilding Jönsson som vice ordf. och Tore Jönsson som sekr.-kassör.

På Ragnar Perssons förslag beslöt årsmötet att anhålla hos kommunalnämnden, att denna i samband med hundskatteuppbörden måtte dela ut cirkulärskrivelse om vådan av att ha hund springande lös i markerna.

Veinge jaktvårdsförening

hade i går årsmöte i Vingslätt under ordförandeskap av lantbrukare Karl Henningsson, Allared. Ett sjuttiotal medlemmar hade mött upp. Styrelseberättelsen godkändes. Medlemsantalet är 126.

Till ordförande nyvaldes målaremästare Sigfrid Wahlgren, Veinge efter Karl Henningsson, som avsade sig. Till styrelseledamöter valdes lantbr. Karl Karlsson, Vessinge, lantbr. Bror Svensson, Öringe, lantbr. Artur Olsson, Öringe, trafikbilägare Sven Ytström, Plingshult och lantbr. Paulin Jönsson, Skogaby. Suppl.: snickare Gunnar Persson, Bölarp, lantbr. Hilding Karlsson, Bökeberg. Revisorer lantbr. Adolf Larsson, Veinge och lantbr. Henning Larsson, Brostorp. Suppl.: kvarnmästare Nils Nilsson, Laholm. Ombud till länsföreningens sammanträden blev Karl Henningsson, Allared, Sigfrid Wahlgren, Veinge, Olof Olsson, Genevad, Birger Johansson, Vessinge, och Artur Olsson, Öringe.

Beslöts oförändrad medlemsavgift på 1 kr. Beslöts att utlägga förgiftade ägg mot kråkorna.

Veinge södra jaktvårdsområde

sammanträdde under ordf.-skap av lantbr. Karl Karlsson, Vessinge. Styrelseberättelsen godkändes. Medlemsantalet är 62.

Till ny ordf. nyvaldes Teander Johansson, Bölarp. Övriga styrelseled. Rudolf Larsson, Skogaby, Ernst Jönsson, Kårarp, Arvid Johansson, Bökeberg, och Sune Eriksson, Skogaby; suppl. Gustav Christianson, Vessinge och Sune Örjansson, Skogaby. Revisorer Gustaf Johansson och Anders Kjellsson, Bölarp; suppl. Nils Johansson, Vessinge.

Årsavgiften på jakträttsbevisen bestämdes till 4 kr., och dagkorten 3 kr.. Skottpengar på räv och grävling blev 5 kr. Inga skottpengar utgår på hök. Styrelsen fick i uppdrag att anordna gemensamma rävjakter under kommande vinter. Medlemmar skall till landsfiskalen i Höks distrikt anmäla lösa hundar under förbjuden jakttid.

Veinge västra jaktvårdsområde

höll sitt sammanträde under ordförandeskap av lantbr. Olof Olsson, Genevad.

Styrelseberättelsen godkändes. Området har 61 medl. Till ordf. omvaldes Olof Olsson, Övriga led. Einar Svensson, Kullsgård, Arthur Olsson, Öringe, Oskar Gustafsson, Bäckagård, och Bertil Nilsson, Öringe, suppl.: Ernst Strandberg, Boarp och Adolf Larsson, Skattagård. Revisorer Henning Larsson, Brostorp, och Edvin Carlsson, Skogsgård, suppl. Hjalmar Johansson, Skogsgård Jakträttsbevisen och dagkorten kostar vardera 3 kr. Den som ej löst bevis före den 1 febr. 1953 skall lösa sådant med 10 kr. Gemensamhetsjakter på rovdjur och kanin skall anordnas efter ordinarie jakttids slut. Skottpengar fastställdes till 10 kr. för vuxen räv samt till 5 kr. för rävunge, grävling, duv- och sparvhök. Fosforförgiftade ägg skall läggas ut mot kråkor.

Efter sammanträdena i Vingslätt följde gemensamt sam kväm, varvid jaktvårdsassistent Månsson visade film. Vidare diskuterades en gemensam fest för alla jaktvårdsområdena i Laholm och Veinge och Olof Olsson fick i uppdrag att undersöka möjligheten att ordna en sådan.

Ungdomens Röda Kors startar snart i Laholm?

INFORMATIONSMÖTE I SLUTET AV MARS.

På många håll i vårt land finns det avdelningar av ungdomens Rödakors — närmast kanske i Veinge — och dessa utföra ett synnerligen gott arbete genom att på ett enkelt, lätt och lekande sätt intressera ungdomarna för Röda korsets verksamhet och uppgifter. En sådan avdelning har länge varit påtänkt även här i Laholm men hängt upp sig på ledarefrågan. Men nu ser det ut som om det skulle bli allvar av.

— Vi har länge tänkt oss en sådan avdelning, omtalar ordförande i Laholms Rödakorskår, folkskoll. **Gustaf Sundgren** för Laholms Tidning. I går var Hallandsdistriktets konsulent för URK, syster Britta Nilsson, Halmstad på besök här och då hade vi ett litet sammanträde om denna sak med representanter för kåren och kretsen. Vi beslöt då att hålla ett informationsmöte vilket preliminärt bestämdes till den 27 mars. Vid detta tillfälle kommer det att genom överstyrelsens försorg ordnas en utställning och det blir film om den verksamhet, som ungdomens Röda Kors bedriver. Dessutom kommer syster Britta att hålla ett föredrag. Då hoppas vi att få ungdomen med, särskilt dem, som nu gått i olycksfallskurser på sjukstugan.

— Det blir Laholms Rödakorskår och Laholms stads Rödakorskrets, som gemensamt kommer att gå i bräschen för detta och det uppdrogs åt fru Ann-Mari Christensson och syster Inga Lisa Mellgren att ordna de närmare detaljerna samt den viktiga ledarefrågan, slutar hr Sundgren.

Eldbegängelsen har ej slagit igenom i Laholm

Men eldbegängelseföreningen skall sätta igång propaganda.

Eldbegängelsen — detta hygieniska, ekonomiska och vackra begravningssätt — är statt på en oerhört stark frammarsch i hela vårt land. Sålunda var över hälften av alla begravningar i Halmstad i fjol kremationer. Men till Laholm och södra Halland har detta begravningssätt knappast hunnit ännu, det märktes inte minst på tillslutningen till gårdagens årsmöte med Laholmsavdelningen av Svenska Eldbegängelseföreningen. Ty tillslutningen

Forts. å nästa sida

Familjeryheter

FÖDELSEDAGAR

80 år

fyller i dag f. maskinisten Frans Johansson, Örebäcksvägen, Båstad.

Sjuttioåring

F. trafikbiträdet
KARL EMIL SJÖDIN,
Markaryd.

70 år fyller på söndag f. d. trafikbiträdet Karl Emil Sjödin, Markaryd.

Jubilaren är född i Vittsjö och efter slutad skolgång började han arbeta inom byggnadsindustrien. 1899 värvade han sig som indelt soldat vid Norra Skåningarna i Ljungbyhed där han blev korpral 1901. Han stannade i tjänsten till 1906 och emellan regementsmötena arbetade han inom sitt gamla yrke och bl. a. var han med vid uppförandet av Trängkårens byggnader i Hässleholm. 1906 kom Sjödin till Markaryd där han fick anställning vid Markaryd—Hässleholms järnväg. Då staten övertog järnvägen 1930 övergick Sjödin i SJ:s tjänst och befordrades han strax efter till trafikbiträde och innehade han denna grad då han pensionerades 1944. Dessförinnan hade jubilaren blivit tilldelad medaljen "För nit och redlighet i rikets tjänst."

Jubilaren har alltid varit en förespråkare för organisation och redan 1901 gick han in i fackföreningen. Inom Svenska järnvägsmannaförbundets lokalavdelning har han varit flitigt engagerad och under många år tillhörde han styrelsen. Även inom det kommunala livet har han varit verksam och har han tillhört kommunalfullmäktige under 3 perioder, varit ledamot i taxeringsnämnden och är fortfarande hälsovårdstillsyningsman och har hand om köpingens fastighetsregister. Han är upphovet till Markaryds soc.-dem. arbetarkommun på så sätt att han väckt förslag om bildandet av en sådan kommun på ett järnvägsmannamöte. Han tillhörde även under många år arbetarkommunens styrelse och vidare har han under en del år varit ordf. i Konsum.

Jubilaren har alltid varit mycket intresserad av all slags idrott och det hör till ovanligheterna om Sjödin saknas vid någon fotbollsmatch eller ishockeymatch. Själv sätter han brottningen först och på den tiden då Rio fanns till var Sjödin ordförande i denna.

Sjödin är pigg och själv säger han "Man är inte äldre än man känner sig". Han har ett strålande humör och en fin humor och var han dragit fram har han endast fått vänner.

70 år

fyller i morgon lantbrukare Johan Bengtsson, n:r 1 Hishult.

Jubilaren är född i Fälleberga i Hishult men reste i unga år över tiill det stora landet i väster. Här stannade han i åtskilliga år och skaffade sig en god ekonomisk ställning. Men längtan till hembygden blev för stark och för över ett trettiotal år sedan kom han tillbaka och slog sig då ner i Markaryd, där han under något år innehade ett lantbruk. Men sedan flyttade han tillbaka till Hishult och inköpte där ett lantbruk samt uppförde nya byggnader. Lantbruket har han åldern till trots alltjämt kvar och sköter på ett bra sätt.

Men jubilarens krafter har även tagits i anspråk för allmänna värv. Sålunda är han sedan många år huvudman och styrelseledamot i Hishults sparbank, styrelseledamot i Hishults brandstodsbolag samt v. ordförande i Hishults Rödakorskrets, vilka uppdrag han sköter med ordning och reda.

De sjuttio åren till trots är jubilaren ovanligt pigg och kry. Han är en gemytlig och trevlig man och en stor vänkrets kommer säkerligen att bringa honom sin hyllning på högtidsdagen.

60 år

fyller i morgon slaktarm. Harry Ågren, Elestorp, Veinge. En lång följd av år sålde jub. kött på Halmstad torg. Numera ägnar han sig även åt lantbruk.

LYSNING

— i söndags första gången i Eldsberga kyrka mellan lantbrukaren John Erik Nilsson, Axelstorp, Veinge och Inga Gunnarsson, Tönnersa, Eldsberga.

DÖDSFALL

Per Renaldo. I går avled hos en dotter i Marbäck, Skottorp, f. slaktaren Per Renaldo från Fladalt, Våxtorp. Den bortgångne, som var i sitt 86:te levnadsår, var född i Fladalt, där han varit bosatt i hela sitt liv utom de senaste åren.

Renaldo efterlämnar minnet av en duktig och arbetsam man. Han sörjes närmast av tre söner, Fridolf vistas i USA, Gotthild är bosatt i Skottorp och John i Västerås samt två döttrar, Klara bosatt i Marbäck och Algy i Klippan. Sörjande äro dessutom svärson och tre svärdöttrar samt barnbarn och barnbarnsbarn.

Charlotta Johansson. Efter en lång tids sjukdom avled i går i Veinge ålderdomshem fru Charlotta Johansson i en ålder av 84 år. Den bortgångna var född i Lidhult och 1901 ingick hon äktenskap med snickaren August Johansson, Veinge. Två år senare blev hon änka, men har alla åren varit bosatt i Veinge. För sex år sedan flyttade hon till ålderdomshemmet. Den bortgångna efterlämnar minnet av en sympatisk kvinna. Närmast anhöriga är broder och svägerska i Laholm samt syskonbarn.

BEGRAVNING

— Skummeslövs kyrka jordfästes på onsdagen stoftet efter fru Elise Olsson, Skottorp. Prestaverna fördes av överbanmästare Senje, Hälsingborg, och köpman Henry Ohlsson, Göteborg. När kistan inbars i templet spelade kantor Andersson "Largo" av Alb. Runbäck. Därefter följde solosång av musikdir. Sven Hageltorn, Köpenhamn, som sjöng "Den store hvide Flok" av Grieg. Så sjöngs ps. 287 varefter kpr. S. Norborg höll griftetal med utgång från Hbr. 13:14 och förrättade jordfästningen. Efter denna sjöngs ps. 595 och följde begravningsmässan. Akten slöt med ps. 354. När kistan utbars ur templet spelades Preludium i Ass-dur av Fischer. Vid graven läste officianten en bön och sjöngs en psalm. En vacker blomstergärd hade ägnats den avlidnas minne.

Senaste nytt:

Franska regeringen stöp på skattehöjningspropsen

PARIS i dag. (TT. fr. Reuter).

Regeringen Faure avgick tidigt i morse sedan regeringen lidit nederlag i nationalförsamlingen på sitt förslag om 15 procents skattehöjning.

Omröstningen ägde rum kl. 3 i natt, och i gryningen for presidenten till Champs Elysées och överlämnade där till president Auriol regeringens avskedsansökan, som godtogs. Presidenten har redan inlett undersökning för att få tag på en ny regeringschef men det anses, att detta blir mycket svårt.

"Ramavtal" om industritjänstemännens löner

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Arbetsgivareföreningen och industritjänstemannaförbundet har träffat överenskommelse om rekommendation att för 1952 höja industritjänstemännens löner med 8,5 procent. Här till bör komma en kompensation med i genomsnitt 6,5 procent före eftersläpning i lönehänseende under 1951. Rekommendationen innehåller även en garantiregel för event. kostnadsstegring. Omkring 100,000 anställda beröres.

Stulen båstadsved kan vålla explosion

Veden innehåller sprängsatser.

Ett parti ved som delvis innehåller sprängämnen stals natten till torsdagen på en gård i Båstad. Vedens ägare hade köpt den på rot och vid avverkningen använt sig av sprängsatser av vilka en del fanns kvar i den avverkade veden. Det var ägarens avsikt att avlägsna de farliga ingredienserna, men innan han hunnit göra det blev veden stulen. Den bestulne varnar nu tjuvarna att använda veden till bränsle då i så fall en allvarlig olycka kan inträffa.

LITET MISSFÖRSTÅND

Det var en gång en ung, nygift fru, som hälsade sin man, när han kom hem från kontoret, med att ta honom om halsen och säga.

— Älskling, du måste vara trött och hungrig. Vill du ha champinjonsoppa, lite kalvstek med brynt potatis och grönsaker samt litet ost och kex och så en kopp gott kaffe?

— Nej tack, raring! Tänk på att vi inte har råd att gå ut och äta!

———

Bland de mest patriotiska som finns är schweizarna och när läraren i en alpbyskola härom dan frågade lille Gustaf vem som var den första människan svarade han prompt:

— Wilhelm Tell.

— Men Gustaf lille, nog vet du väl att det var Adam?

— Jaha, men jag visste inte att magistern räknade utlänningarna med.

Hertigen av Halland hyllades hjärtligt

PRINS BERTIL.

STOCKHOLM (TT)

Prins Bertil fick på sin 40-årsdag på torsdagen många påminnelser om sin popularitet både som människa som hertig av Halland, sjöofficer och "idrottsprinsen" i olika sammanhang. Under ett par förmiddagstimmar var det en jämn ström av gratulanter upp till östra valvet på slottet, där prinsen strax före halv elva tog emot i sin representationsvåning

Hyllningarna inleddes av viceamiral Strömbäck, som i sin egenskap av chef för sjöofficerskåren överlämnade en blomsteruppsats. Därefter följde under en timmes tid uppvaktningar från Halland. Dessa inleddes av landshövdingeparet Reimer Johansson, varefter landstingets ordf. överlärare Ernst R. Andersson och vice ordf. riksdagsman Anders Pettersson i Dahl överlämnade två vackra silverljusstakar med Hallands vapen. Hr Pettersson i Dahl förde också de halländska riksdagsmännens talan och överräckte 40 nejlikor från hemlandskapet. Halmstads stads delegation leddes av sin fullmäktigeordförande överlärare Andersson, som överlämnade de hittills utgivna 29 banden av Halmstads historia. Så var det de halländska kvinnornas tur, och här uppvaktade hallandsdistriktet av Svenska Landsbygdens Kvinnoförbund genom ordföranden, riksdagsledamoten fru Gärda Svenson och vice ordf. fru Astrid Börjesson, vilka överlämnade textilalster från hemprovinsen. Vidare uppvaktade bl. a. en delegation för Hallands industri och handel med direktör Edvin Berger i spetsen för en femmannadelegation, i vilken ingick disponent G. Blum, Oskarström, konsul Carl Nordlöf, Halmstad, konsul E. Skantze, Falkenberg, och disponent T. Wahrborn, Varberg, vilka överlämnade en stor silverbricka med Hallands vapen. Hallands nation i Lund företräddes av professor K. G. Ljunggren, och hyllningarna från hertigprovinsen avslutades av de båda regementscheferna överste Lande i Hallands regemente och överste Nilsson i Hallands flygflottilj.

Markaryds-bygden

Laholms Tidnings lokalredaktion, Markaryd, Villagatan.
Redaktör Sven B. Jönsson. Tel. 150.

Markaryds Bio
Lördag och söndag kl. 8 em.
TEA FOR TWO
med **Doris Day** och
Gordon Macrae.
Barntillåten.

Markaryds Hantverks- & Industriförening

höll i onsdags årsmöte under ordförandeskap av fabrikör Henry Persson. 2 nya medlemmar inröstades.

Till ordförande omvaldes fabr. Henry Persson och i styrelsen omvaldes fabr. Karl Melin, disp. Erik Olsson och installatör Rune Petersson.

Revisorer blevo trädgårdsmästare Artur Bengtsson och boktryckare Per E. Hansson med red. Sven B. Jönsson som ersättare. Lärlingsnämnd: frisörmästare Torsten Anderssón ordf., skräddaremästare Gunnar Lindberg målarmästare Ejnar Selldén. Industriombud: Fabr. Karl Melin. Klubbmästare: Hr Sven Olsson. Ombud till distriktskongressen: Hrr Karl Melin, Artur Bengtsson och Thure Ohlsson.

Årsmötet beslutade att även i år avhålla en sommarfest och till kommitté valdes: hrr Karl Melin, Arne Blixt, Stig Larsson, Sven Henriksson, Olle Bruno, Thure Ohlsson, Thure Svegard, Rune Pettersson, Torsten Andersson, Sven Olsson, Karl Olsson, Artur Bengtsson, Gunnar Ohlsson, och Henry Persson.

I styrelseberättelsen meddelades att antalet medlemmar ökat med fyra till 78. Föreningen var initiativtagare till de arbetareskyddsdagar, som anordnades på våren 1951 med omkring 300 deltagare. Sommarens hantverksfest lämnade ett netto på 1,644 kr. Under året har en kretsträff anordnats i Markaryd och vid hantverkstävlingar i Växjö deltog tre medlemmar, vilka samtliga kom på prisplats. Kassaomslutningen var 4,433 kr med en behållning på 1,206 kr. Utgående balans balanserade på 32,055 kr och av denna framgick att i understödsfonden finns 8,514 kr och i byggnadsfonden 20,829 kr. Dessutom finns en del andra kontanta tillgångar samt 1,000 kr i obligationer.

Århults torvströ AB i Markaryd

har fått byggnadstillstånd för att uppföra arbetarbostad, innehållande tre enkelrum i S. Århult, Markaryd.

BORDTENNIS

Markaryd—Strömsborg 7—3.

MIF spelade häromdagen hemma mot Strömsborgs IF och segrade med 7—3. Vi återge här nedan de olika resultaten, varvid MIF:s spelare nämnes först: Roland Sandström—B. Bengtsson 15—21, 21—18, 16—21, Lars-Erik Alfredsson—E. Andrén 11—21, 17—21, Arne Andersson—Å. Olofsson 21—9, 21—8, Lars-Erik Alfredsson—B. Bengtsson 11—21 12—21, Roland Sandström—Å. Olofsson 21—5, 21—12, Arne Andersson—E. Andrén 21—15, 21—16, Lars-Erik Alfredsson—Å. Olofsson 21—11, 21—2, Arne Andersson—B. Bengtsson 21—19, 21—16, Roland Sandström—E. Andrén 21—14, 18—21, 21—14.

Dubbel: Roland Sandström/Lars-Erik Alfredsson—E. Andrén/B. Bengtsson 21—18, 21—15.

MIF:s orienterare

börjar vårträningen på söndag med samling vid Sandbergs växthus kl. 10.

Markaryds Bio

spelar på lördag och söndag "Tea for Two", en färgfilm i Technicolor med Doris Day och Gordon MacRae i huvudrollerna. En film med smittande melodier, fin sång och dansnummer av hög klass. Filmen är barntillåten.

PREDIKOTURER

Markaryd 11 hgm. p. Bengt Andersson. Markaryds köping: andaktsstund kl. 4 p. Andersson.

Markaryd, Filadelfia: Lördag kl. 19.30 bön. Söndag 10 s.-skola; 19.30 Orlenius m. fl., sångarna. Tisdag—torsdag 20 väckelsemöten, Gunnar Lindh, O. B. Andersson, Orlenius, sång och musik.

Folkets Park, Markaryd.
Söndagens dansmusik utföres av Ove Halls välkända och populära orkester.

Predikoturer

Laholm 10 hgm. p. Bergman; 11.30 söndagsskola; 17 vespergdtj. kh. Håkansson, offer till Rödakorset. Missionskretsen samlas i församlingssalen tisdag kl. 18.

Skogaby 13.30 hgm. p. Bergman.

Veinge 10 hgm. kh. Ljung. Onsdag kl. 13 passionspred. kh. Ljung.

Tjärby 13 hgm. kh. Ljung. Onsd. kl. 10 passionspred. kh. Ljung.

Mästocka 10 hgm. med nvg kommin. Rydén. Torsdag kl. 13.30 passionspred. kh. Ljung.

Knäred 10.30 hgm. kh. Eriksson; 13.00 s.-skola. Onsd. kl. 15.00 p.-predikan kh. Eriksson.

Putsereds skola 15.00 gdtj. kh. Eriksson.

Hishult 10 hgm. kh. Gustavson. Kyrkbuss från Björnhult över Högaryd 9.20. Onsdag kl. 14.00 p.-predikan kh. Gustavsson.

Björkebergs skola 16.00 gdtj. kh. Gustavson.

Ysby 9.30 hgm. kh. Sjöholm. Torsdag 9.30 p.-predikan p. Palmgren.

Ränneslöv 13.30 hgm. kh. Sjöholm. Torsdag kl. 13.30 p.-predikan p. Palmgren.

Vallberga skola tisdag kl. 18 passionspred. kh. Sjöholm.

Alstorps västra folkskola onsdag kl. 17.00 p.-predikan kh. Sjöholm.

Hasslöv 13.30 hgm. kh. Hallind. Onsdag kl. 11.00 p.-predikan adj. Bastholm.

Våxtorp 9.30 hgm. adj. Bastholm. Onsdag kl. 16.00 p.-predikan adj. Bastholm.

Vråkärrs skola 9.30 barngdtj. o. 10.00 gdtj. kh. Hallind.

Ö. Karup 10.00 hgm. p. Palmgren Torsdag 16.00 p.-predikan.

Skummeslöv 11.00 s.-skola; 13.00 hgm. p. Palmgren. Torsdag 14.00 p.-predikan.

Båstad 10 hgm. Barngdtj. kl. 11.30. Lördag kl. 19 församl.-föredrag i Goodtemplarsalen. Onsdag kl. 19 passionspredikan i kyrkan.

Hinneryd 9.30 s.-skola; 11.00 hgm. Torsdag 19.00 p.-predikan.

Betel, Våxtorp: Lördag 19.30 Bön. Söndag 10 S.-skola; 17 Församlingsmöte; 19 Väckelsemöte. Vallin o. sångarna. Onsdag 19.30 Väckelsemöte. Vallin o. sångarna.

Nordanå (D. Larsson): Tisdag 19.30 Väckelsemöte. Vallin o. sångarna.

Menlösa: Torsdag 18 Barnmöte; 19.30 Väckelsemöte. Vallin o. sångarna.

Laholm, Salemkyrkan. Sönd. 10 söndagsskola. 18 pred. evangelist Göransson och E. Almborg. Tisd. 19.30 veckomöte. Predikan av past. Carl-Ant. Forzelius.

Hishult, Betania. Lörd. 19 bönemöte. sönd. 11 söndagsskola. 15 predikan G. Svensson och sångarna. Torsd. 19.30 veckomöte. Svensson. Fred. 18 juniormöte.

Veinge, Tabernaklet. Sönd. 10.30 söndagsskola. 14 församlingsmöte HHN Almborg, Göransson. Tisd. 17 juniormöte. 20 bönemöte. Torsd. 19.30 veckomöte predikan av past. Carl-Ant. Forzelius.

Genevad, Folkets hus. Söndag 11.30 söndagsskola.

Skogaby, Martinssons. sönd. 10 söndagsskola.

Laholm, Sion, Godtemplarlokalen: Söndag 10 S.-skola; kl. 11 Offentligt möte. Jeppsson. Tisdag 19,30 Bibelstud., Bön. Jeppsson.

Vallberga, Missionshemmet: Söndag 10 S.-skola.

Mc-döden lurar. Det här är de vanligaste olycksorsakerna: för hög fart, ovarsamhet vid väg- och järnvägskorsningar, högerkörning i kurvor med dålig sikt, omkörning i trängda lägen och bristande respekt för signaler och varningsskyltar. Mörker, regn, dimma, våta asfaltvägar och lös sand har ofta visat sig vara bidragande olycksorsaker.

Röda korsets arbetsplatssamariter ger ökad trygghet. Stöd riksinsamlingen. Postgiro 900 800.

INFÖR VALSTRIDEN I USA:

En stark folkopinion står bakom Eisenhower

— Från TT:s New York-korrespondent Ruben Karlstedt. —

NEW YORK i dag. (TT).

Den amerikanska valstridens två färgstarkaste personligheter i den pågående elimineringsfasen, Eisenhower och Taft, företer starka personliga motsättningar, fast vissa likheter kanske föreligger i utseendet. Taft är yrkespolitiker och besitter en osviklig förmåga att kunna reta folk. Eisenhower strålar av charm och omstrålas av en hjältegloria, men han är en politisk uppkomling. Taft stormar för närvarande fram på den politiska arenan runt Amerika. Eisenhower finns inte ens i Amerika.

Bakom de ansträngningar som nedlägges för Eisenhowers räkning ligger övertygelsen om att det behövs en man med popularitet och förmåga att väcka väljarnas entusiasm om republikanerna till hösten skall kunna vinna över demokraterna och placera sin kandidat i Vita huset. Denna förmåga skulle Taft sakna. Helst, säger man, bör det vara en man som höjer sig över partiet, eftersom det republikanska partiet är numerärt svagare än det demokratiska och därför måste vinna åtskilliga miljoner av de politiskt oavhängiga — och gärna plocka upp en del demokratiska avfällingar — för att ta hem segern. Den ende med utsikt att göra detta är Eisenhower, hävdar hans förespråkare med lidelse.

"I like Ike".

Det finns inte så litet av stråld ögd korsfararanda hos dem som har fylkat sig kring Eisenhower och gjort "I like Ike" till sitt valspråk. Men det hindrar inte att det triumvirat som har fram fört hans namn och satt sig i spetsen för hans kampanj — senatorerna Lodge, Duff och Carlson — är skickliga politiker med ett praktiskt handlag. Svenskättligen Carlson, som förresten tog sig en snabbtitt på sina förfäders land i somras, står som chef för Eisenhowerkampanjens högkvarter i Washington. Ett avdelningskontor har upprättats i New York under ledning av framlidne senator Vandenbergs son, Arthur Vandenberg.

När det i vintras sent omsider blev klart att Eisenhower inte skulle motsätta sig de planer som smiddes för hans räkning blev bifallet ögonblickligt och högljutt. Flera av landets mest ansedda tidningar, såsom New York Times, Washington Post, St. Louis Post-Dispatch och Chicago Sun-Times uttalade sig för honom. Mångmiljontidskriften Life applåderade honom i vackra bilduppslag och en schwungfullt skriven ledare. En sådan respekterad politisk skribent som Walter Lippmann har lagt tyngden av sina övertygande argument i Eisenhowers vågskål.

Men även vänligt sinnade iakttagare påpekar att vackra rubriker och omslagssidor på Life inte är tillräckliga för att övervinna de många svårigheter av praktisk och organisatorisk art som föreligger när en personlig valkampanj utan fasta försänkningar i den reguljära partikåren skall byggas upp från början i ett så stort land som Amerika. Kampanjledningen har hittills inte lyckats etablera den kontakt med de aktiva politiska skikten som behövs för att de skall kunna "sälja" sin man till de bestämmande partiledarna. Man har också klagat på att de starka republikanska områdena i Mellersta västern och på Stillahavskusten är otillräckligt representerade i Eisenhowers politiska generalstab. Oppositionen försummar inte heller att framställa honom som "New York-elitens älskling", vilket inte precis är någon rekommendation ute i landet där man sedan gammalt är skeptisk mot inflytelser "utifrån". Det finns också en ganska stor aversion mot Elsenhower inom de folkrika tyskättade befolkningsområdena.

Eisenhowers tystnad.

En av Eisenhower-kampanjens mest påtagliga svagheter är emellertid den tystnad som generalen med hänsyn till sina uppgifter i Europa har måst ålägga sig. De politiska funktionärer som behärskar partiets inre cirklar avvisar honom som en okänd storhet i inrikespolitiska sammanhang. Och det är nog sant att Eisenhower tidigare inte har haft anledning att deklarera sin ståndpunkt i de små och stora frågor kring vilka en människas grundåskådning i allmänhet utkristalliseras. Hans uppfattning ifråga om Förenta staternas utrikespolitiska kurs behöver man ju däremot inte vara i tvivelsmål om, men detta ämne har än så länge inte blivit en huvudfråga i valtänkandet.

Det var meningen att Eisenhower skulle ha kommit till Amerika och hållit ett tal i Philadelphia i början på mars, men han har sedan tvingats säga återbud, och det är ännu ovisst om och när ett personligt framträdande på amerikansk mark kan ordnas. Skall Eisenhower hålla sig helt passiv under den kritiska tiden fram till nomineringen blir detta ett svårt handicap för Eisenhowerrörelsen. Hur det problemet skall lösas är hans kampanjledares största bekymmer för närvarande.

Ruben Karlstedt.

Bakhållet

Av **HARALD HELJESSON.**

Moss-Emil och Lill-Axel, som båda led av höggradig lång fingrighet hade firat helgen till den grad, att de nu sönderslets av en förtärande törst, som tycktes omöjlig att släcka. De satt, tysta och moloka, i sin lilla stuga djupt inne i skogen, ruvande över möjligheterna att kunna få tag i ytterligare släckningsattiralj utan kontant vederlag. Plötsligt visslade Emil till och slog handflatan i låret så det sjöng om det.

— Drickbilen kommer förbi nere på landsvägen vid femtiden! sade han. Vi stoppar den, visar chauffören revolvern och norpar ett par flaskor.

— Det är väl inget att ha, sa Axel med en grimas.

— Inte som det är. Men med jäst och några andra saker blir det en gudadryck, fast det dröjer litet. Det blir bakhåll, och vi har dukar för ansiktet precis som i vilda västern. Chauffören vågar inte låta bilen stå på vägen och springa efter oss. Och det är långt till närmaste stuga.

— Man blir så tung i huvudet av sån där drick, protesterade Axel.

Hur det var så övertalade emellertid Emil honom, och i god tid före fem låg de gömda i var sin buske vid sidan av vägen en halv mil från stugan. Skogen stod tät på bägge sidor.

Om en kvart kom drickbilen. Strålkastarna skar genom kolmörkret. Axel kände sig nästan genomlyst där han låg i sin buske och kallsvettades. Det var första gången han var med om något sådant. När bilen, som var fullastad med stora dricksflaskor i ställ, närmade sig, rusade Emil och Axel fram. Båda hade dukar för ansiktet så man bara såg ögonen. Emil, som var iförd några gamla klädtrasor och en skräckinjagande, bredskyggig hatt, ställde sig mitt på vägen och sträckte upp händerna. Bilen stannade med mycket gnissel. Emil kände igen chauffören, en Vedbybo, som hette Olsson.

— Ska det vara en flaska, får ni gå till handlarn, sa Olsson. Jag har bråttom.

— Det ska det, sa Emil med hes röst. Både en och två. Men på momangen ska det vara!

— Vad är det här för något! röt Olsson, som kände sig litet räddhågad, när han såg den maskerade mannen.

— Ner med två flaskor bara, och det fort! väste Emil. Ser du revolvern?

Den var ålderstigen, och för övrigt fanns det inga skott i den — men det visste ju inte Olsson, som nu blev hjärtskrämd. Emil grep tag i chaufförens ena arm, men Olsson körde till honom så han ramlade tillbaka. Olsson startade bilen. Emil, vars törst nu var förfärlig, ilsknade till.

— Upp på andra sidan! röt han till Axel, som hållit sig i bakgrunden. Axel lydde order. Bilen gjorde ett hopp framåt i samma ögonblick som Emil skulle hoppa upp. I detsamma kände Emil det som om han fått ett fruktansvärt slag i huvudet. Han såg myriader stjärnor och dalade genast av.

När han vaknade upp igen låg han på chäslongen inne på landsfiskalskontoret i Vedby — en lokal, som var alltför välbekant för honom. Vid hans fötter satt Axel och såg ynklig ut. vid skrivbordet tronade den fryntlige landsfiskalen, och chaufför Olsson stod där och glodde ilsket på den uppvaknande.

— Han kommer sig visst nu, sa landsfiskalen. Nå, Moss-Emil, ni erkänner väl, att ni försökte råna Olsson här på drick?

Emil insåg, att det inte var lönt att neka. Han nickade svagt.

— Jag tog revolvern och fick den här lille att lämpa honom upp i bilen, när han dalat av, sa Olsson, och sen tvang jag den lille att hoppa upp också.

— Ett bra notvarp, sa landsfiskalen. Jag har litet otalt med bägge två. Nu är nog Emil så pass att han kan följa med till lasarettet f. v. b. till sinkabirum.

— Var det Olsson som slog mig i skallen? viskade Emil till Axel, när de fördes ut.

— Nej det var en dricksflaska som ramla' av, när Olsson satte i gång helt plötsligt. Kommer du ihåg, att jag sa att man blir tung i huvet av dricka? Det blev du också — fastän det inte var nån jäst i. Det här gör vi aldrig om igen, Emil!

FRIA ORD

UPPROP.

Röda Korset vädjar under dessa dagar om ekonomiskt stöd för sin nationella och internationella hjälpverksamhet.

De gångna krigs- och krisåren ha i stor utsträckning förbrukat tidigare hopsamlade medel och förråd. Då hjälpbehovet under dessa år varit oerhört stort och viljan att hjälpa hos dem, som arbetat inom röda korset varit mycket stark, ha stora summor och värdefulla förråd ställts till förfogande.

Röda korsets strävan är nu att förnya och utöka sina beredskapslager och skapa ekonomiska förutsättningar för fortsatt hjälpverksamhet. Röda korset är symbolen för den kärleksfulla hjälpen.

I denna röda korsets strävan att skänka stöd och hjälp vill Laholmskretsen av röda korset delta. Flickscouter komma under de närmaste dagarna att gå omkring med sparbössor. Sådana finnas också uppställda i stadens banker, systembolaget och en del affärer. Söndagen den 2 mars kommer vid aftongudstjänsten i kyrkan offer att upptagas medelst håvgång. För var och en finnas alltså rika tillfällen att generöst stödja det goda syftemålet. — Stäng inte dörren, då flickorna komma med sparbössorna. Ge med varmt hjärta och Din gåva blir till välsignelse i ädel gärning.

Laholm den 18/2 1952.

Folke Willstrand
Ordförande i Laholms stads krets av Svenska Röda Korset.

Du som kör motorcykel behåll ljuddämparen på. Barn brukar sätta på smatterskivor på sina cyklar, när dom leker mc. Visa att du vuxit ur den åldern och behåll ljuddämparen på. Praktiska prov har förresten visat, att man inte kan få ut större effekt av en bruksmaskin genom att ta bort ljuddämparen. Och kom ihåg: håll till där du inte stör någon när du trimmar maskinen.

Nordahl får böta 250 kr för protest mot domare

Gunnar Nordahl och hans lagkamrat Annovazi har dömts av italienska fotbollförbundets disciplinkommitté till sammanlagt 500 kronors böter för protester mot domaren under matchen mot Udinese.

Milans klubbledning fick enl. ST böta 1,000 kr för åskådarnas osportsliga uppförande under samma match.

Svensk ledning i brottningen mot Frankrike

GÖTEBORG (TT).

Den svensk-franska landskampen i brottning, fri stil, började på torsdagskvällen i Lorensbergs cirkus i Göteborg. Det blir åtta matcher, varav fyra gick första dagen. Dessutom står på programmet en distriktsmatch mellan Paris och Göteborg och i den utkämpas också fyra matcher vardera kvällen.

Matcherna:

Landsmatchen: Flugvikt: Rolf Johansson, Sverige—René Pruvost, Frankrike, 3—0.

Distriktsmatchen: Bantamvikt: Hans Skoglund, Göteborg—Cesar Brunettini, Paris, 3—0.

Landskampen: Lättvikt: O. Anderbergs, Sverige—R. Bielle, Frankrike, 2—1.

Distriktsmatchen: Weltervikt: Leclerc, Paris—Å. Österberg, Göteborg, 3—0.

Landskampen: Fjädervikt: Henry Holmberg, Sverige—Jean Wayrou, Farnkrike, 3—0.

Weltervikt: Fernand Lacotte, Frankrike—Sixten Holmberg, Sverige, 3—0.

Distriktsmatchen: Lättvikt: Gustaf Andersson, Göteborg—Yven Turpyn, Paris, 3—0. (Denna match gick i grekisk-romersk stil.)

Mellanvikt: Tage Norlin, Göteborg—Brunaud, Paris, 3—0.

Eldbegängelsen . . .

Forts. från föreg. sida.

var liten men i gengäld optimistisk och det uttalades också den förhoppningen om en lika stark framgång här som annorstädes.

Sammanträdet hölls på Sparbanken under ordförandeskap av folkskollärare Nithard Öhnell. Av styrelseberättelsen framgick, att föreningen nu har 70 medlemmar och att av kyrkofullmäktige erhållits ett anslag på 200 kr. för propaganda. Ansvarsfrihet beviljades. Till styrelseledamöter omvaldes folkskollärare Nithard Öhnell, ordf., sparbankskamrer Folke Willstrand, skräddaremästare Carl Hägerström, frisörmästare Carl Olsson och tandläkare Axel Nilsson. Till styrelsesuppl. nyvaldes redaktör Carl Eric Lundblad och redaktör Knut Jönsson samt omvaldes föreståndare Olle Ljunggren. Till revisorer omvaldes stationsskrivare Olof Olsson och fröken Annsofi Beijer med fröken Karin Beijer som suppl.

Beslöts att med små, återkommande annonser i tidningarna propageera för eldbegängelseidén och sprida kunskap om Svenska Eldbegängelsekassan genom vilken man för en ringa premie, antingen engångs- eller årlig, kan tillförsäkra sig fri begravning under värdiga former. Ombud för denna kassa är sparbankskamrer Willstrand. På förslag av denne skall man även i Laholm söka kontakt med någon begravningsentreprenör, som kan åtaga sig att ombesörja begravningen.

Det beslöts inom Laholms Bridgeklubb i måndags att man skulle spela klubbmatcher mot andra klubbar på måndagarna men se den gångna hade man tydligen gjort upp räkningen utan värden. Ty det visar sig, att några andra klubbar inte vill komma en sådan dag. Och därför får man redan nu på måndag spela fritt spel med anmälan samma dag senast kl. 14 på tel. 252. Önskvärt är att det blir spel både i fyrmanna och par då man behöver träning för den kommande fyrmannatävlingen mot Båstad. Torsdag den 6 mars blir det klubbmatch här i Laholm mot 49-an från Halmstad och onsdagen den 12 mars spelar Tre sang här. I båda fallen blir det match med bägge divisionerna och 11 par i varje division.

I går kväll spelade Laholm i Getinge med ett fyrmannalag i en match, som ingick i Hallandsserien. Laholm ställde upp med Fredrik Johansson—Bertil Johnsson, Mina och John Jannerdahl, vilka glädjande nog vann matchen med 68—53. Därigenom har Laholm vunnit alla sina matcher utom en mot Heberg då man måste ställa upp med ett sammanrafsat lag. Nu har man bara en match kvar mot Slöinge.

Svensk dubbelseger militär skidtävling

ANDERMATT (TT).

Det blev svensk dubbelseger då de internationella skidtävlingarna på torsdagen inleddes i Andermatt. Adolf Wiklund och Melker Risberg vann nämligen 20-km-loppet.

Fyrtiofyra man från tio nationer ställde upp och tävlingen gick under de bästa väderleksförhållanden. De tävlande hade att tillryggalägga 20 km med en packning av 8 kg och dessutom klara av två inlagda skjutmoment. Den första skjutningen kom efter 9 km, där målet befann sig på ett avstånd av 180 meter och förutsättningen var snabbeld tre skott med tre minuters tidsavdrag för dem som sköt felfritt. Nästa skjutstation följde efter 18 km med tegelpannor som mål. Träff i första skottet gav skytten ett tidsavdrag på tre minuter.

Det blev ett spännande lopp, där konkurrensen i första hand stod mellan svenskarna och schweizarna. Wiklund och Risberg åkte aningen bättre, och då de även sköt lika bra som de bästa schweizarna Loetscher och Roch var det ingenting att göra åt den svenska dubbelsegern. Resultat:

1) Adolf Wiklund, Sverige, 1,18,47, 2) Melker Risberg, Sverige, 1,19,19, 3) Walter Loetscher, Schweiz, 1,21,02, 4) Alfred Roch, Schweiz, 1,23,38, 5) Karl Jansson, Sverige, 1,24,08, 16) Sive Sundberg, Sverige, 1,31,17.

Canadensarna lekte med Lejonen, 12-2

STOCKHOLM (TT).

Utan att vara några sparvar i tranedansen blev Lejonen ändå en munsbit för Canada i torsdagskvällens efterolympiska ishockeymatch på Stadion. OS-segrarna vann med överlägsna 12—2 (5—0, 3—1, 4—1) trots att de förmodligen inte körde för fullt. De spelade hårt och kraftfullt men inte ojuste och lämnade inte motståndarna stor chans. Det blev långa stunder "ett måls-spel", speciellt när stora Billy Gibson & Co var inne.

Lejonen saknade kanadensarnas flykt över åkningen och behändighet i klubbföringen, och det hela tycktes mest gå på en slump för dem.

Det är onödigt med individuell kritik i en match som denna av typisk mellankaraktär. De flesta kanadensiska målen gjordes av Billie Dawe (5) och Lois Secco (2). Lejonens skyttar var Fred Eriksson och Stig Carlsson.

Ett förvåningsvärt ringa antal åskådare var närvarande. De uppgick bara till 2,723. Domare var Axberg och Sandö. Matchen gick helt i vänlighetens tecken och endast en utvisning förekom. Det var canadensaren Allan Purvis som fick ta igen sig 2 minuter.

Laholmsspelen i Canasta.

B.T.K. Serve anordnar Laholmsspelen i Canasta söndagen den 16 mars 1952 kl. 14.00 å Conditori Cecil (om tillräckligt många deltagare anmäler sig).

Tävlingen gäller för par och anmälningsavgiften 10:— kr. Anmälningar mottages per tel. 701 Laholm t. o. m. 9/3. Tävlingsledare Edvin Larsson. Alla intresserade hälsas välkomna.

B.T.K. Serve.

Laholms IF.

Samtliga fotbollsspelare samlas i kväll kl. 18 vid skolan för träning.

Veinge IF

ymnastik i kväll kl. 19. Bastu efter.

SYSTEMET

Av HILDA BREDE

— Nej, sade advokaten och log spöklikt, hade du varit en man skulle hela världen ha legat öppen för dig. Men nu är du i stället bara en liten kvinna och dömd till att alltid komma till korta i den hårda striden om makt, ära och rikedom. Där är det bara männen, de starkaste männen, som kommer fram.

Irmelin svarade inte men tog ur väskan fram några papper som hon räckte sin kusin.

— Här har du min förtjänst för två månaders arbete, sade hon lugnt och självsäkert.

Advokaten vände papperen i handen, medan han då och då gav sin kusin en undersökande blick.

— Depositioner, stammade han till slut. Nio depositioner på fem tusen, 45 tusen i allt. Var har du fått dem ifrån? När en kvinna förtjänar så mycket pengar, så känner man sig nästan frestad tro — att tro nästan vad som helst...

— Nej, söta Reidar, du kan vara tämligen lugn, sade Irmelin leende. Egentligen är jag inte skyldig dig några räkenskaper, käre kusin. Men det roar mig att tala om för dig på vilket sätt jag har förtjänat dessa pengar. Och dessutom — jag vill gärna korrigera din dumma uppfattning angående de små kvinnornas möjligheter att komma sig fram här i världen. Nu skall du få höra:

Far dog alltså och jag stod en vacker dag på bar backe, bortsett från några smycken och en välförsedd garderob. Välvilliga själar kommo med allehanda råd, ett rikt parti eller privatsekreterarepiats på ett kontor, men det måste finnas andra möjligheter tänkte jag för mig själv. En dag fick jag syn på en annons, som löd ungefär så här:

"Var finns hon?

En ung dam av god familj med fördelaktigt utseende, bildad, med goda språkkunskaper, berest, kan få utföra ett diskretionsuppdrag på kort tid och tjäna en förmögenhet, Övriga kvalifikationer som äro önskvärda: skarp intelligens, kallblodighet, starka nerver, snarrådig och ett till dödsförakt gränsande mod. Svar till o. s. v."

— Det verkade inte vidare tilltalande, det tillstår jag, fortsatte Irmelin, men jag ville i varje fall undersöka saken litet närmare och svarade därför på annonsen. Sedan jag växlat några brev med annonsören, fick jag till slut veta hans namn och blev anmodad att avlägga ett personligt besök.

Nå, jag besökte honom flera gånger. En dag sade han plötsligt:

— Har ni varit i Monte Carlo?

— Ja, jag har varit där ett par gånger med min far.

— Och spelat?

— Ja, det också.

Han såg forskande på mig och frågade raskt,

— Är ni spelare? Ja, jag menar, behärskas ni av speldjävulen?

— Nej, inte det minsta, svarade jag, och jag såg att mitt svar behagade honom.

Herr Hauff lånade mig tiotusen kronor — det var allt han kunde skrapa samman. Höll systemet vad det lovade, skulle insatsen fördubblas för varje vecka. Meningen var förresten att jag skulle försöka finna en köpare av systemet, och jag skulle sälja det för 500,000 kronor kontant. För mitt arbete skulle jag få 10 procent av de pengar jag spelade in och lika mycket för försäljningssumman, alltså 50,000 kronor.

Jag kom sent omsider till Monte Carlo och tog in på det finaste hotellet. Spelsystemet deponerade jag i hotellets kassavalv. Jag hade på förhand gjort ett stenografiskt utkast av det, och det bar jag på mig, men ur säkerhetssynpunkt hade jag också blandat in några tal i det, som inte hade med systemet att göra. Redan första kvällen i spelsalen lade jag märke till att jag observerades. Kanske var det för mitt nordiska utseende. Jag lämnade spelsalen med vinst, och detta upprepades kväll efter kväll, så att jag till slut började tro så smått på systemet. Efter första veckan hade jag mer än fördubblat mitt spelkapital.

Jag blev föremål för en allt mera besvärande uppmärksamhet. Man spionerade på mig, samlades kring min stol, studerade mitt spelsätt och gjorde anteckningar i smyg. En exotisk prins, en greve av tvivelaktig börd, en tvetydig brasiliansk mångmiljonär gjorde mig sin kur, men naturligtvis förgäves

En dag fann jag att man hade undersökt mitt rum. Man hade vänt upp och ned på mina koffertar, och låset på min resväska var uppbrutet.

En annan dag uppstod en folksamling omkring mig, och då jag kom ut ur den märkte jag att någon stulit min väska med anteckningarna.

Samma kväll kom en äldre, distingerad dam bort till mig och föreslog mig att ingå kompanjonskap med henne om det spelsystem, som hon hade sett att jag använde mig av. Jag svarade bestämt nej men nämnde liksom i förbigående att systemet var till salu.

Nästa förmiddag, då jag tog min sedvanliga biltur, märkte jag plötsligt en underlig lukt och blev plötsligt så matt. Då jag blev mig själv igen befann jag mig i ett litet rum tillsammans med flera maskerade personer. Mina händer voro bundna, och en kvinna höll på att visitera mig. Man lät mig strax förstå vad saken gällde. Det var mina spelregler de ville åt, ty de som de hade funnit i min väska hade varit falska.

Jag lade också korten på bordet och lät dem veta vad mitt besök i Monte Carlo gällde, förklarade för dem mitt uppdrag, och sade dem att inga övertalningar, ingen list, inte en gång våld, även om de hotade mig till livet, skulle förmå mig att svika herr Hauff. För en kontant summa av 2 miljoner francs kunde de få hemligheten, men inte på annat sätt. Men detta måste göras snart, ty jag hade fått order hemifrån att resa.

Då jag åter kom till sans satt jag i en fåtölj hemma hos mig på hotellet.

Nästa morgon fick jag besök av den brasilianske mångmiljonären, som förklarade att han för sällskapets räkning spekulerade på att köpa mitt system. Jag sade mitt pris och mina villkor. En kontant summa på 2 miljoner francs för mina hemliga anteckningar och att affären skulle vara avslutad förekvällen på ett av hotellets kontor.

Vid 4-tiden på eftermiddagen kallades jag ned till hotellets kontor det var den brasilianske miljonären och den gamla damen. Sällskapet hade bestämt sig för köpet!

Hotellvärlden såg litet förfärad ut men lånade oss dock sitt kontor. Jag mottog 2 miljoner francs i kontanter, lade ned dem i väskan. Men nu steg en kväljande ångest upp i mitt hjärta. Hur skulle jag kunna få med mig alla dessa pengar hem? Banken var redan stängd och kunde inte mottaga dem och sända dem till Hauff, inte heller kunde jag lämna dem i hotellets vård. Jag måste resa med kvällståget och pengarna måste jag ta med mig. Men 2 milj francs var ingen liten summa att ha på sig under en så lång resa. Och tänk om alla de skurkar som på sista tiden kretsat omkring mig skulle försöka få tillbaka pengarna?

Det var förfärliga timmar som följde. Äntligen närmade sig avgångstiden. Allt gick bra tills jag nådde stationen, där som alltid vid nordexpressens avgång stor trängsel rådde. En ung man kom rusande mot mig från sidan, jag försökte undgå honom, men det misslyckades och jag fick en stöt så att jag föll omkull. Stödd av bäraren reste jag mig, den unge mannen, som hade knuffat omkull mig, stod framför, bockade sig och räckte fram handväskan, som jag hade tappat i fallet.

Jag kom in i kupén och satte mig, hela tiden med handväskan i händerna. När tåget satte sig igång föll min blick på handväskan och mitt hjärta nästan stannade det var inte samma väska som jag tagit med mig från hotellet. Jag öppnade den — den innehöll endast gräs och torra blad.

Advokat Axner lutade sig tillbaka i stolen och log överlägset.

— Bara en kvinna kan vara så lättlurad, utbrast han. Så enkelt skulle det ha varit.

— Det var ännu enklare än så, käre Reidar, sade Irmelin leende. Hon reste sig och stod elegant och leende framför honom. I handväskan, som jag så ängsligt tryckte till mitt bröst fanns inget av värde. Pengarna låg i dubbelbottnen på resväskan, som bäraren så likgiltigt slängde iväg med. Ett par dagar senare lämnade jag pengarna till Hauff och mottog 200,000 francs, som utgjorde min provision. Så nu kan du se, käre kusin, att även kvinnan kan vara smart.

Med dessa ord räckte Irmelin advokaten handen till avsked och promenerade smidigt och elegant ut från kontoret.

Hon kan tiga

Andersson och Pettersson kommer oense om kvinnan. Andersson säger att hon omöjligt kan hålla tyst en enda stund medan Pettersson som argument för den motsatta ståndpunkten lugnt säger:

— Visst kan hon tiga. Min Ingrid bedrog mej i tio års tid utan att säga ett knyst.

En etikettfråga

Stationskarl Josefsson kom in på biljettexpeditionen i Ånge och begärde att få ut biljett till sin fru. Tjänstgörande stationsskrivaren svarade:

— Har ni fru? Vi andra består oss med hustrur.

— Jag ger... i vad ni kallar era kärringar. Jag kallar min för fru, jag!

Lika illa

Herr Alsterlund, som redan har sju flickor, väntar det åttonde barnet och hoppas nu innerligt att det denna gång skall bli en pojke.

När allt är överstånet och pappan får komma in, hälsas han av sin fru med orden:

— Ja, du Oskar, nu är de lika ogjort igen!

— Har du blommorna med dig hem igen från bjudningen?

— Ja, jag tyckte inte maten var något vidare.

Den långrandige pastorn gjorde en paus i sin predikan, såg ut över församlingen och sade:

— Och vad mer kunna vi nu säga?

— Amen, suckade en trött röst.

Västkusthemmet har god ekonomi

Enligt det förslag till upprustning av de icke-statliga alkoholistanstalterna i landet med hjälp av bidrag och lån från staten om över 2 milj. kr, vilket socialstyrelsen nu framlagt för inrikesministern, skulle bl. a. 125,000 kr utgå som ränte- och amorteringsfritt lån till Västkusthemmet, Sundholmen, för förbättring av denna anstalts förläggningsförhållanden. Däremot skulle denna anstalt ej såsom övriga erhålla något extra bidrag för driftsförluster under de senare åren. Socialstyrelsen konstaterar nämligen, att Västkusthemmet företer ett betydande nettoöverskott på driften under åren 1930—1950. Härtill har bidragit den goda avkastningen å anstaltens jordbruks- och skogsdrift. Anstalten har nu god likviditet och saknar tyngande skulder.

F. n. har anstalten 52 vårdplatser. Samtliga förläggningsbyggnader, personalbostäder och verkstadsbyggnader är i gott skick. Däremot är ekonomibyggnaderna mycket bristfälliga särskilt ladugårds- och logebyggnaden, som befinner sig i så dåligt skick att den kan befaras störta samman. Nybyggnad föreslås därför till en kostnad av 125,000 kr.

Västkusthemmet har tidigare åtnjutit statsbidrag med 98,500 kr. Med inräknande av nu tillstyrkt belopp om 125,000 kr kommer statens kostnader för anordnande av anstalten, 223,500 kr, att uppgå till 4,300 kr pr vårdplats, vilket enligt socialstyrelsens mening är ett mycket måttligt belopp.

Fick 16,000 volt genom kroppen

BODEN (TT)

16,000 volt fick på tisdagen reparatör Kurt Eklund i Boden genom kroppen, men skadorna inskränkte sig till brännsår på ena handen och två punktsår under fötterna. Olyckan hände vid SJ:s omformarstation.

Man misstänkte fel på en oljeströmbrytare, och Eklund skulle undersöka denna. För ett par yngre kolleger skulle han visa, hur en undersökning går till. När han pekade på strömbrytaren kom han för nära med handen. Eklund fördes till lasarettet.

En liknande händelse inträffade för några dagar sedan i ett ställverk i Boden. En ingenjörsassistent skulle utföra mätningar men tänkte inte på, att den linjal han använde, hade metallinlägg. Genom att han höll linjalens ena ända mot jorden slapp han undan med lindriga skador. Spänningen var 10,000 volt.

Cardigansätt

Idag lämnar vi beskrivning på jumpern, som är stickad i slätstickning med mönsterstickad överdel. Nästa månad följer beskrivning på cardigan.

Material: Hela garnåtgången är 600 gr. Till jumpern går det åt 250 gr. Modellen är stickad ljusgrått, tunt, 3-trådigt garn. 1 par stickor nr. 2 och 1 par nr. 2½.

Storlek: Jumpern är stickad i st. 42. Bystmått 88 cm. längd 50 cm.

Stickfasthetsprov: 35 m. slätstickning på stickor nr. 2½ = 10 cm.

Förkortningar: M. = maska, v. = varv.

ARBETSBESKRIVNING

Bakstycket:

Lägg upp 128 m. på stickor nr. 2 och sticka 7 cm. resår: 1 vänd rm., 1 am. På sista v. ökas ut jämnt till 148 m. Byt till stickor nr. 2½ och slätstickning. Öka ut 1 m. i varje sida 5 gånger med 2 cm:s mellanrum. När arbetet är 30 cm. maskas av till varje ärmhål: 6, 4, 3, 3, 2 m. När ärmhålen är 19 cm. avmaskas axlarna i 5 omgångar, först 12 m. därefter 8 m. åt gången. De återstående m. sättes på en hjälpsticka till halsen

Framstycket

stickas lika som bakstycket till ärmhålet. Maska därefter av samma antal m. till ärmhålet som på bakstycket och börja samtidigt med mönstret på avigv.

Börja med att sticka 8 rätа v. 9:e v.: 6 am., 2 rm. * 7 am., 2 rm. *. Upprepa från * till * v. ut.

10:e v.: Rätt.

11:e v.: Stickas som 9:e v.

12:e v.: 2 rm. * i nästa m. stickas en knut: Sticka 5 gånger i samma m. växelvis 1 rm., 1 am., 1 rm., 1 am., 1 rm. Därefter avmaskas åter de nya m. genom att dra den ena över den andra, tills man bara har den ursprungliga m. kvar. Sticka 8 rm., *. Upprepa från * till * v. ut.

13:e v.: Stickas som 9:e v.

14:e v.: Stickas rätt.

15:e v.: Stickas som 9:e v.

16:e, 17:e, 18:e, 19:e och 20:e v. stickas räta.

Upprepa från 9:e v. till 20:e v., dessa utgör mönstret, tills framstycket är färdigt. När arbetet är 44 cm. sättes de 22 mittersta m. till halsen på en hjälpsticka, och varje halva stickas var för sig, under det man stickar 2 m. tills vid halsen på vartannat v., tills det återstår 44 m. Sticka tills ärmhålen är 20 cm., varefter avmaskas för axlarna lika som på bakstycket.

Armen:

Lägg upp 90 m. och sticka 2½ cm. rätt på stickor nr. 2. Öka ut på sista v. jämnt till 100 m. Byt till stickor nr. 2½ och mönsterstickning. Öka ut 1 m. i varje sida 3 gånger med 1 cm:s mellanrum. När ärmen är 10 cm. avmaskas för ärmhålet 6 m. i varje sida, och därefter 1 m. i början av varje v., tills ärmhålet är 13 cm. Då avmaskas 2 m. i början av varje v., tills ärmhålet är 16 cm. Maska av.

Montering:

Spänn ut styckena på ett fast underlag, så att de får de önskade måtten, pressa dem lätt, utom resåren, och låt dem torka. Sätt nålar så tätt att kanten blir jämn. Sy ihop jumpern utom vänster axel, som först sedan halskanten är stickad sys ihop.

Halskanten:

Plocka upp 102 m. runt halsringningen med m. från hjälpstickan inberäknade och sticka 8 rätа v. Maska av och fäst ändarna. Sy en tryckknapp att knäppa med.

Kamma Hall.

Värdigare musik vid bröllop och begravningar.

Tyvärr kan konstateras att den musik som i många fall kommer till utförande vid kyrkliga förrättningar, särskilt vigsel- och jordfästning. icke fyller kyrkomusikens krav på kyrklig värdighet framhåller Göteborgs stifts organist- och kantorsförening i skrivelse till domkapitlet.

Föreningen anser att musik hämtade ur profana verk, t. ex. opera icke bör komma till användning. Detta gäller såväl vokal- som instrumental musik. Beträffande vokala kompositioner bör texten vara av klar religiös karaktär, lämpad för ifrågavarande tillfälle.

För ernående av en förbättring anser föreningen det önskvärt om bättre samarbete med kyrkomusikerna kunde åstadkommas. Vid vigsel eller jordfästning i kyrkan borde vederbörande kontakta organisten. Det bör ju framhållер föreningen vara i allas intresse att den kyrkliga akten blir så vacker och värdig som möjligt.

Var kan man producera god och billig mjölk?

Hushållningssällskapens förbund o. LT:s korrespondensskola har planerat en rikstävling under rubriken "Hur producera god och billig mjölk?". Tävlingen skall äga rum tisdagen den 1 april i lämpliga tävlingslokaler ute i bygderna och anmälan om deltagande i tävlingen skall vara insänd senast den 12 mars. Hallands läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott utsåg vid sammanträdet på måndagen husdjurskonsulent Erik L. Larsson i Falkenberg till lokal tävlingsledare för länet och han står just i begrepp att organisera upp det hela. Just nu pågår i radion varje onsdag middag en kurs i mjölkproduktionens ekonomi, vilken ledes av konsulent Larssons kollega i Kalmar, N. E. Nilsson, men tävlingsdeltagarna behöva icke nödvändigt ha deltagit i denna kurs eller ha läst kursboken även om båda dessa saker får anses vara mycket nyttiga för de tävlande.

— Ärligt talat är jag personligen ingen vän av sådana tävlingar på jordbrukets område där det rent sportsliga momentet får för stort utrymme och där man skall peka ut distriktsmästare och riksmästare med pokalutdelning o. s. v. Jag vill att en sådan här tävlan skall ha en viss bredd vad anslutningen beträffar och i sådant syfte har jag anmanat hushållningsgillenas ordföranden att skaffa mig uppgifter om de organisationer eller ev. enskilda jordbrukare som vilja deltaga i tävlingen. Alla upplysningar rörande tävlingen, tävlingsdetaljer och övrigt lämnas här på husdjursavdelningen, och såväl enskild deltagare som ungdomsförening och studiecirkel, som vill vara med och tävla, kan vända sig direkt hit.

Hur är då en sådan tävling upplagd?

— Från den centrala tävlingsledningen utsändes i god tid de tryckta tävlingsuppgifterna till av mig såsom lokal tävlingsledare utsedda kontrollanter. De anmälda deltagarna få samtidigt meddelande om att i rätt tid infinna sig på de utvalda tävlingslokalerna och tävlingen hålles, som nämnts den 1 april mellan precis kl 19,30— 22,30. Hela arrangemanget har för övrigt karaktären av en slags studentskrivning. Tävlingsresultaten, kuvertförseglade i tävlingsledarens åsyn, skickas av kontrollanterna direkt till den centrala tävlingsledningen, som har att verkställa bedömningen.

Men för Hallands vidkommande vill jag ha synpunkterna vid bedömandet lagd på antalet godkända tävlingsdeltagare inom varje hushållningsgille och räknar jag med att härigenom framdeles få en överblick över intresset ute i bygderna dels för sådana här tävlingar och dels för jordbruksfrågor av det slag det här är fråga om. På sina håll vet vi på förhand att intresset är ganska stort, på andra däremot betydligt sämre kanske ej minst beroende på att man saknar lokala ledare för att hjälpa särskilt ungdomarna på väg med studier på området. Just därför har jag velat ta hushållningsgillena till hjälp och tänker mig framdeles publicera de erhållna resultaten gillesvis. Däremot har jag föga intresse över för den som blir distriktsmästare eller t. o. m. riksmästare.

Prästerna vill nu ha tjänstebilar

Sveriges yngre prästers förbund önskar en snar utredning av frågan om inte det allmänna — antingen kyrkofonden eller vederbörande pastorat — bör hålla församlingsprästerna med tjänstebil i de fall, då detta anses skäligt. Åtskilliga präster har redan sett sig nödsakade att skaffa bil för egna medel för att de skall kunna sköta sin tjänst på tillfredsställande sätt i stora pastorat med förrättningar av olika slag inom skilda församlingar. Med nuvarande anskaffnings- och driftskostnader för bil ligger det dock ofta utanför tjänsteinnehavarens ekonomiska möjligheter att skaffa och hålla en sådan.

Utrikes:

Britternas atomskräll

Brittiska labourregeringen tvekade in i det längsta, att förändra landets atomforskningsprogram, som i huvudsak har varit inriktat på atomenergins utnyttjande inom den industiella produktionen. Politiska obsevatörer i London påpekade emellertid redan i höstas att kabinettet i denna fråga i all tysthet hade fattat ett betydelsefullt beslut, när det gav order om att i Storbritannien framställa atombomber. Detta bekräftas nu av det officiella meddelandet att det första brittiska atomvapnet i sommar skall explodera i Woomera i Centralaustralien. Provet kommer att förändra maktbalansen i världen, om också bara inom Atlantpaktländerna.

Tidigare hade brittiska regeringen utan tvekan accepterat faktum att inom Atlantpaktens samverkan USA framställer atombomberna, medan den brittiska forskningen främst sysselsätter sig med teknisktindustriella atomproblem. Brittiska regeringens nya atompolitik har två orsaker. För det första har det ömsesidiga utbytet av informationer och erfarenheter på atomforskningens område mellan USA och England helt avstannat sedan den s. k. MacMahonlagen antagits av USAkongressen. En revision av denna lag, som förbjuder USA att meddela atomhemligheter till sina allierade, har hittills varit omöjlig. För att åter intensifiera det avbrutna samarbetet på atomforskningens område, önskar brittiska regeringen uppvisa egna framgångar, innan amerikanska kongressen kan förmås att tillåta delgivandet av atomhemligheter. Den andra och viktigare orsaken för Englands förändrade atompolitik är av politisk natur.

Efter andra världskriget var Storbritannien självklart den starkaste militärmakten i Västeuropa och vid sidan av USA Atlantpaktens ledande makt. Denna ställning anser brittiska regeringen bör försvaras, då Englands ställning som Västeuropas främsta militärmakt inte längre är så säker som den har varit under de gångna åren. En återupprustning av Västtyskland jämte Schumanplanen skulle kunna ställa Storbritannien om inte i skymundan så dock i andra ledet vid utformandet av Västeuropas försvarsplaner. Då USA samtidigt önskar stärka Italiens egen militärmakt och knyta Spanien till Atlantpakten, kan ett kontinentaleuropeiskt block visa sig vara av större militärt värde för USA än Storbritannien. För att kunna behålla den militära ledarställningen och för att inte bara upprätthålla den större militära slagkraften utan — om möjligt — utöka den, hörsammade på sin tid Attlee-regeringen Churchills och de konservativas maningar att starkare än hittills öka Englands militära resurser och att inom rustningarnas ram ge större utrymme åt en självständig och effektiv atompolitik än det hade skett under tidigare år. Bevanfalangen inom labour torde få ett nytt argument i kritiken mot Storbritanniens enligt dess mening överdimensionerade rustningspolitik.

Det är självklart att brittisk atompolitik inte är riktad mot USA utan tvärtom skall tjäna till att göra samarbetet mellan de båda anglosaxiska makterna fastare på grundval av en större jämlikhet och med hjälp av Englands större oberoende, vilket möjligen också påverkar Sovjetunionens politik gentemot Västeuropa.

Fy skäms!

En liten flicka kom in på apoteket och frågade:

— Är det här ni säljer recinolja?

— Javisst.

— Ni borde skämmas!

Jag tror...

Jag tror att bakom mörka moln
det finns ett ljus ändå.
När solen länge varit dold
då vika skyar grå.

Jag tror, att den sorg som möter
är trappsteg på min stig,
anar att då vägen kröker
en hand där räckes mig.

Jag tror att alla, som jag mött
på livets allfarsväg,
de liksom jag har sorger fått
och smärtan känt — o säg?

Allt vad jag tror och tänkt och drömt
skall sent en afton komma.
När sorgens sista kalk jag tömt
bli inga varför stumma.

M. B—J.

Motorcyklister, tänk på Er själva och Era anhöriga — KÖR VETTIGT!

Ett diktarämnes blomstertid

Per Olof Ekström: DEN BLOMSTERTID NU KOMMER. Roman. Häft. 13:50, inb. 17:50. LT:s förlag.

Den unge dalslänningen Per Olof Ekström, som för ett par år sedan vann stor uppmärksamhet genom att vinna en litterär pristävlan med ungdomsromanen "Sommardansen", presenterar i år en ny bok om ungdom: "Den blomstertid nu kommer". Man tar emot hans bok med spänning, därför att han redan gett så rika löften att han räknas som ett av de bästa namnen i den unga litteraturen.

Den nya berättelsens huvudperson är bondpojken Tage Sanne, som bakom sin stingsliga arrogans döljer att han är ett drömskt och ömtåligt författarämne. Han är helt behärskad av hunger efter revansch på nederlagen och fattigdomen i sin barndom, då han led av att hans föräldrars gård var den sämst skötta i byn och att han tyckte att grannarna såg ned på honom själv och familjen som mindervärdiga existenser. Därför blir också hans förhållande till den älskligt lillgamla femtonåringen Gunvor fullt av sårig kantighet och smärtande orättvisor.

Det finns en brännande närhet till människor och ting i allt Ekström skriver. Han avlyssnar med lyhört öra de minsta skiftningar i Tages och Gunvors lynnessvängningar, men han finner också frodiga och mustiga bilder för Tages betydligt köttsligare åtrå till "Herrgårdens" unga hushållerska Greta. Hon hör för övrigt till de bästa av de många goda flickporträtt Ekström redan hunnit med.

Slutavsnitten om Tages rekryttjänst vid kavalleriet i en västsvensk garnisonsstad har en våldsam medryckande kraft — har någonsin en manöver skildrats åskådligare, livfullare? — och som helhet hör Ekströms roman utan tvivel till det bästa som skrivits om svensk ungdom.

Lämpligt

När general Eisenhower för några år sedan besökte Canada var kanadensarna ivriga att hitta på någon verkligt storslagen hedersbevisning åt segerns organisatör. Slutligen kom de på idén att döpa om Castle Mountain till Eisenhower Mountain.

När generalen så småningom fick se berget blev han förtjust.

— Det passar utmärkt, sa han. Det är ju lika kalt på hjässan som jag.

DRÖMMEN

En norrlandsnovell av STURE WAHLSTRÖM

— Där stod hans kära stuga bland tallarna....

Janne Andersson, även kallad Mil-Janne, satt inne i timmerkojan en kväll framp senvintern och funderade. Han hade hållit på i sex veckor och huggit kolved, och om några dagar skulle han resa två milor, vilka skulle kolas färdiga innan han bröt upp och började sommararbetet vid sågverket.

Just nu satt han och funderade över om han skulle skida hem på lördagen eller vänta till söndagsmorgonen. Det var fredag i dag. Han hade inte varit nere i byn på över två veckor, och nu började provianten tryta. Mjölken var slut för länge sedan, och lika illa var det med mjölet och fläsket. Det enda han hade kvar var ett kilo bröd, en burk pölsa, litet smör och några kok kaffe.

Det är inte mycket, tänkte han, så det är kanske lika gott att jag åker hem redan i morgon eftermiddag.

Han kastade en blick på väckaruret, som hängde på en spik över den enkla brädsängen. Det visade nio. Bäst att krypa till kojs med detsamma, så skulle han kanske orka upp vid femtiden i morgon bittida och sålunda kunna göra kväll tidigare. Det var nämligen två mil hem till byn, och eftersom skidterrängen inte var den allra bästa, var det säkrast att starta redan vid halv fyratiden på eftermiddagen.

Sagt och gjort. Han rakade ihop glöden på den lilla spishällen, stängde spjället, klädde hastigt av sig och kröp ned under fällen.

— — —

Klockan fyra på morgonen vaknade han och såg sig något förvirrad omkring. Han hade drömt något. Vad var det nu? Jo, han hade drömt, att hans hustru och hans lilla dotter, Greta, var döda. De hade blivit innebrända och han hade funnit deras kroppar bland resterna av vad som en gång varit deras hem.

Ja, just så hade han drömt. Han sprang upp ur sängen, tände karbidlampan på det väggfasta bordet och började fumligt göra upp eld. Han kände, att kallsvetten sipprade fram överallt — han måste ha en kopp kaffe att värma sig med.

Kunde det vara möjligt — att det — hänt något?... Var det bara en vanlig s. k. "matsmältningsdröm" han haft — eller var det..

Han varken kunde eller ville tänka den förfärliga tanken till slut. Han var ung, bara trettiofyra år, och han hade alltid känt sig så stark och trygg. Han hade varit gift i åtta år, han hade en flicka på fem, han hade torpet skuldfritt och förtjänsterna var merendels skapliga. Att svårare olyckor kunde inträffa — sådant hade han nästan aldrig tänkt på.

Och en sådan där otäck dröm hade han aldrig förr haft. Den stod så tydlig och klar för honom, in i minsta detalj — ja, han var förvissad om att han skulle komma att se den lika tydligt för sig så länge han levde.

Medan pannan började puttra över den lilla pinnbrasan klädde han på sig, allt under det han grubblade vidare på drömmen.

Till sist fattade han sitt beslut. Han skulle åka hem genast. En arbetsdag gick förlorad, men det gjorde inte så mycket, alldenstund han huggit mer än beräknat den sistförflutna veckan. Han förstod, att det skulle vara omöjligt för honom att prestera något nämnvärt i skogen i dag. Drömmen skulle plåga honom alltför mycket. Det var annorlunda att vakna hemma i byn; där hade man någon att vända sig till, att tala med. Men här! Man gick här i veckor och yttrade aldrig ett ord, undantagandes något förargat utrop, när en stock slant eller yxeggen tog mot en sten. Ja, man blev lite spänd och småunderlig, det var ett som var säkert. Och när man sedan till på köpet råkade drömma något så fruktansvärt! Vem kunde veta, om det inte var en varning! Inte för han var vidskeplig, men det fanns i alla fall saker och ting, som man inte kunde förklara — det höll ju även vetenskapsmännen med om — så det var nog bäst att ta det säkra för det osäkra och åka hem. Föret var ganska skapligt så här tidigt på morgonen, så de två milen skulle snart vara avverkade. Han hade väl inte för intet varit en god långdistanslöpare en gång. Han hade ju till och med lyckats erövra ett distriktsmästerskap. På en och en halv timme borde han vara hemma, om inga malörer inträffade. Det var visserligen litet skumt ännu, men om en stund skulle det vara alldeles ljust — och förresten kände han ju vägen lika väl som sina byxfickor, och spåret var glatt och uppåkt, det hade timmerhuggare och skogsstämplare skött om.

Efter att ha stoppat några tomma mjölkkärl och ett par smörgåsar i ryggsäcken, släckte han elden i spisen och gick ut och spände på sig skidorna.

Den första milen, som utgjordes av skogs- och myrterräng, gick allting bra, men när han kom upp på ett berg som kallades Käringklacken, hände något mycket förargligt. Ett beslag i ena skidbinslet sprang sönder. Hur skulle han nu göra? Ett järnbeslag kunde man inte laga mitt ute i skogen. Om han åtminstone haft ett snöre. Att han inte tänkt på det! Men ryggsäckens axelremmar. Det var en ljus idé. Av dem gick det säkert att ordna ett provisoriskt bindsle. Ryggsäcken kunde han gömma under en gran tills vidare.

Han tog slidkniven och skar av en av remmarna, som han sedan fäste vid tåjärnet med hjälp av ryggsäckens dragsnodd.

Så där ja! Inte alls så tokigt. Han tog några försiktiga glid framåt och kände att provisoriet fungerade fullt tillfredsställande. Just som han tänkte fortsätta sin avbrutna färd kom han emellertid att tänka på att det nog var bäst att skära av den andra ryggsäcksremmen också och ta den med sig — ty om oturen var framme kunde ju även det andra bindslet gå sönder.

— — —

När Janne kom ut på en liten sjö som hette Sexkanten, märkte han, att det var ett par tums vatten under snön. Han stannade och betänkte sig några ögonblick, varpå han tog av sig skidorna och fortsatte till fots. Jag hinner i alla fall fortare om jag går över isen, tänkte han, än om jag åker runt sjön.

När han hunnit fram till den lilla udde, som syntes på andra sidan sjön, skulle han kunna se sitt hem.

Skulle då allt vara som vanligt?

Skulle han våga åka förbi den där udden?

Och — om det inte var som vanligt...

Tusentals tankar slog saltomortaler i hans hjärna, medan han med raska steg fortsatte över sjön. Han hade aldrig förr i sitt liv känt sig så liten, ängslig och förvirrad.

Det var alldeles ljust nu och himlen var klar, så när som på en liten grå molnrand i väster. Det skulle bli en vacker dag, kanske den första riktiga våraningsdagen. Det skulle töa från träden och kring vägkanterna, bäckarna skulle börja befrias från det hårda vintergreppet under snön och gråsparvar och talgoxar skulle väsnas mer än vanligt. Ja, herregud, vilken lördag, om bara allt var som det skulle vara därhemma.

Nu — äntligen — var han framme vid udden. Han behövde bara gå runt den — det var bara några tiotal meter kvar — och sedan skulle han se hela Norrbyn, där han var född och uppväxt och där hans hem, den lilla röda torpstugan, låg högt o. vackert på en tallskogsbevuxen kulle.

Han stannade för att hämta andan. Han måste ha sig en pipa rök först. Med fumligt darrande händer tog han upp pipan ur fickan, stoppade den omsorgsfullt och tände den. När han rökt sista blosset, spottade han, bet ihop tänderna och gick beslutsamt runt uddens yttersta spets. Först blundade han några sekunder, sedan såg han rakt fram mot byn.

— Åh — tack och lov... Där stod ju stugan som vanligt bland tallarna. Den var inte uppbrunnen, den stod där lika röd och vänligt inbjudande som alltid.

Men än kände han sig dock inte säker. Nej, han hade det värsta kvar. Eller var alltsammans bara barnsligheter av honom? Ja, kanske, men i så fall rådde han inte för det. Han hade råkat in i en gastkramning, ur vilken endast en klar, påtaglig förvissning kunde rädda honom. Vem som helst kunde få gapskratta åt hans drömhistoria, om man ville, tänkte han, men själv ämnade han dock inte skratta, och han skulle inte vilja önska sin störste ovän att komma i samma situation.

Han gick de få återstående meterna fram till stranden nedanför hemmansägare Vibergs ägor och var snart uppe på stora byvägen, från vilken sedan en mindre väg förde upp till torpet. När han kom in på den senare var det, tyckte han, som om benen blivit alldeles styva och som om han plötsligt fått blysulor under pjäxorna. Huvudet kändes alldeles tomt och skidorna, som han bar över axeln, kändes som timmerstockar.

Endast med yttersta möda segade han sig uppför backen och in på den lilla gårdsplanen. Allt var tyst och stilla omkring honom. I stugan var rullgardinerna neddragna och ingen rök syntes från skorstenen. Från ladugården hördes heller ingenting, och ifrån skogen kom bara ett oändligt svagt sus — det kanske började blåsa upp, tänkte han flyktigt. Skulle han knacka på dörren? Nej, det var nog dumt. Han kunde ta stegen, som stod på husets baksida och resa upp den mot det lilla vindsfönstret, vilket var lätt att lirka upp med slidkniven.

Försiktigt makade han fram stegen till fönstret och klev upp på den. Hjärtat bankade hårt i bröstet och det susade och ringde för öronen. Han hade nog tagit ut sig för mycket. Först flera veckors hårt arbete, sedan denna hastiga skidfärd — det var nog i drygaste laget även för den starkaste karl.

Fönstret gav snart med sig och han klättrade försiktigt in på den lilla vinden. Skulle trappan ned till förstugan komma att knarra mycket? Han tog några prövande steg — nej, det var visst inte farligt. Oändligt sakta steg han nedåt och stod äntligen i förstugan, ångestfullt lyssnande.

Men... Åh, det hade han inte tänkt på... att han kunde komma att skrämma vettet ur både husfrun och flickan, genom att komma insmygande så här. Vad tänkte han egentligen på? Om de låg därinne och. . eller ... Nej, han ville inte tänka den hemska tanken. Det fick gå hur det ville — han måste in — han måste ha visshet...

Med häftigt darrande hand drog han ner handtaget. Dörren knakade litet på sina genom draget från förstudörrens köldfuktiga gångjärn. Någonting rörde sig i skymningen därinne. Det knakade till i sängen och — och — var det inte — andetag...

Han smög sig innanför dörren och gick på tå fram till bordet vid fönstret.

Nu — nu såg han att Elsi, hans kära lilla hustru, låg i karljohanssängen i hörnet, och i utdragssoffan vid motsatta väggen låg Greta — och båda andades.. Men...

Nu knakade det igen... Någon rörde på sig. Det var Elsi. Hon satte sig upp i sängen och stirrade ut i rummet. Janne kände hur det högg till liksom av både rädsla och glädje inne i bröstet och han höjde handen och sade viskande:

— Lugn! Det är bara jag. Bli inte rädd.

Elsi gnuggade sig sömnigt i ögonen, stirrade förvirrat på honom och utbrast:

— Men hur i herrans namn!... Vad har hänt? Varför är du...

— Nåhå, lugna dig, kära lilla gumman. Du förstår, jag — jag — det var så att maten började ta slut och jag hade arbetat undan så pass bra... och så vaknade jag tidigt och — och tyckte att jag...

— Ja, men varför smyger du dig in på det här viset? Du kunde ju ha skrämt slag på både Greta och mig, förstår du inte det?

— Jo, men — ja, jag kan inte förklara det riktig — inte nu. Du får höra sedan. Nu ska vi inte väcka Greta, och så ligger både hon och du kvar där ni ligger. så ska jag sätta på kaffepannan...

— — —

Persen var över för Mil-Janne. Han hade alltid känt sig så trygg och stark, och sådan skulle han nog också känna sig i fortsättningen men han hade i alla fall fått en liten påminnelse om det relativa i all styrka och trygghet, vilket gjorde, att han nu kom att sätta mera värde på sitt hem, sitt arbete — ja, på det allra mesta.

När han till sist berättade för husfrun om sin dröm, svarade hon:

— Ja, jag förstår dig, men jag tycker att det bara var hälsosamt för dig med den där oron. Förresten kan jag tala om en sak för dig. Jag har själv haft liknande drömmar om dig. Flera gånger.

— Har du? Janne blev lång i ansiktet.

— Ja, och jag har vaknat mitt i nätterna och känt precis samma ångest som du.

— Ja — jaså — jag förstår...

— Nej, det gör du nog inte riktigt ändå. Vad skulle du till exempel ha sagt, om jag kommit farande till kojan en morgon och burit mig åt ungefär som du?

— Vad jag skulle ha sagt? Ja, det — det är minsann inte så gott att veta...

— Jo, du skulle ha sagt, att fruntimmer är då alltid mer eller mindre tokiga. Du skulle ha tyckt, att jag var en svag liten stackare, som det var din plikt att försöka lugna på något sätt. Såvida du inte rentav skrattat ut mig.

Janne satt tyst en lång stund. Till sist sade han:

— Nåja, du har kanske rätt. Karlar kan nog vara bra inbillningssjuka. Men — du förstår — jag tycker ju om dig — och det var väl därför som... Nej, nu ska jag inte vara ännu tokigare. Vi kommer väl överens om att det är kvinnorna som är de starkaste.

— Nej, inte precis det, svarade Elsi skrattande, men nog har de ibland en ganska bra behärskningsförmåga, det måste du erkänna.

— Det gör jag, sade Janne och skrattade även han.

Men inom honom låg alltid den där drömmen, och hur han är grubblade över den, kunde han likväl inte komma till något definitivt resultat. Men det är nog inte heller meningen, tänkte han resignerat. Huvudsaken är väl, att man inte går omkring och känner sig alltför bålstor och säker här i världen. Ger inte verkligheten en tillräckligt med varnande bilder och exempel, så kan ofta en dröm göra det.

Livet har så många medel och metoder för att få människorna till besinning och eftertanke.

Ägget

Av DINAR ANNAS

En dag kom Kalle Franssons broder hem med en bok. Boken såg ut som en bibel, men den hette Buffalo Bills Äventyr. Kalle Franssons broder var ingen god broder. Varje gång han läst i Buffalo Bills Äventyr, lade han ned den i en låda, som han omsorgsfullt låste. Kalle Fransson behövde bara titta på lådan för att hans broder skulle komma som en blixt och säga:

— Du rör inte boken, förstår.

Men i början av maj fyllde Kalle Franssons broder 16 år. Då fick han en present av Kalle, en plånbok av äkta krokodilpressat papper, som Kalle Fransson köpt för 15 öre. Djupt rörd tog då Kalle Franssons broder fram Buffalo Bills Äventyr och sade hest:

— Du Kalle, du kan få den här av mej.

För Kalle Fransson följde nu lyckliga dagar. Han hade Buffalo Bills Äventyr med sig i skolan, och han blev klassens hjälte. Kalle Fransson hånade hela klassen så som han själv hånats av sin broder. Kalle Fransson hade aldrig någon aptit numera när han kom hem till middagen. Det kostade nämligen två munkar att titta på bilderna i Buffalo Bills Äventyr, och Kalle Fransson mumsade munkar varje rast.

Kalle Franssons magister hette Doggen, åtminstone kallades han så. Doggens specialitet var naturkunnighet. De andra ämnena var han inte så kinkig med. Den som kunde sin naturkunnighet, han skulle komma långt här i världen, sade Doggen. Den, som stakkarn sig på naturkunnigheten, skulle inte komma långt här i världen. Han skulle antagligen sluta på Långholmen, sade Doggen. Doggen tyckte om att ha ordentligt åskådningsmaterial under naturkunnighetstimmarna. Den, som visade nit och intresse genom att medföra en bunk grodrom när klassen hade grodan i läxa eller en abborre, när abborren skulle studeras, han hörde till dem, som skulle komma långt här i världen.

Kalle Fransson hörde vanligen till dem, som inte skulle komma långt här världen. Den dagen då klassen hade uven och ugglan i läxa var en särskilt olycklig dag för Kalle Fransson, vilken då som bäst kämpade vid Buffalo Bills sida på prärierna. Bekymrad nöp Doggen Kalle Fransson i örat och sade att han, Kalle Fransson, antagligen kommer att hamna på Långholmen.

— Du stannar kvar i eftermiddag och läser på uven och ugglan medan jag rättar uppsatsböckerna, sade han vidare.

Kalle Fransson fick sitta kvar. Det var vackert väder ute, solen sken och fåglarna sjöng, men Kalle Fransson satt i skolsalen och läste om uven och ugglan. I två timmar satt han där, på första bänken, alldeles under Doggens ögon, som tittade lika ofta på Kalle som uppsatsböckerna. Äntligen slog Doggen ihop den stora uppsatsboken och sade:

— Kan du nu?

— Ja, magistern, svarade Kalle Fransson matt.

Det är bra det. Gå nu hem och läs på skatan, så du kan den tills i morgon.

Kalle Fransson smet ut, röck sin ensamma mössa från den långa raden av krokar och gick genvägen hemåt. Genvägen var en stig mellan gamla knotiga almar och oxlar och snår av hagtorn och slån Här och där mellan snåren gassade solen på en öppen gräsfläck. På en sådan gräsfläck satt Stickan.

— Sutti kvar? grinade Stickan åt Kalle Fransson. Stickan gick inte i samma klass.

— Hjälpt gubben å rätta uppsatsböcker, sade Kalle Fransson. Vad har du i handen?

Stickan öppnade sin hand och visade en liten spräcklig kula.

— Skatägg, förståru. Det var fyra i bot, men tre gick sönder när jag klättrade ned.

— Vad ska du ha det till?

— Kläcka ut en skatunge så klart. Ska lägga't i vadd hemma ve gasköket.

— Å, javisst! Men..

Kalle Fransson tvärtystnade. Kalle Fransson hade skatan i naturkunnighetsläxa till i morgon. Det slog Kalle Fransson att om han kunde ha det där ägget med till Doggen i morgon, så skulle han komma att räknas bland dem som skulle komma långt här i världen. Ingen annan i klassen skulle ha något skatägg med sig, säkert inte. Kalle Franssons ögon lyste.

— Du Stickan, sade han, vad ska du ha för skatägget?

Stickan såg på skatägget med huvudet på sned.

— Ska ha det själv, sade han. En tam skatunge förståru, det...

— Äss, vad ska du ha en skata till? Du får min hammare.

En sekund såg Stickan halvblundande in i Kalle Franssons

ögon.

— Vad ska jag med din hammare till? sade han sedan. Nä, säj någe annat.

— Du får tången med.

Stickan vände och vred på sitt ägg. Han log rävaktigt.

— Nä. Du förstår att en tam skatunge... Nä. Har du inge annat?

— Mitt cykelhjul då? sade Kalle Fransson hest.

Stickan såg ömt på ägget, höll det mot örat och sade:

— Det bultar i't. Precis som en pulsåder. Cykelhjulet? Nä, men din Buffalo Bill.

— Du är tokig, skrek han. Buffalo Bill! För ett skatägg. Du får hammarn, tången och cykelhjulet.

Stickan slängde med huvudet och smekte sitt skatägg.

— Buffalo Bill, sade han.

En ohygglig själskamp brakade lös inom Kalle Fransson. Hans ögon tårades av smärta. Skulle han ge bort sin Buffalo Bill för ett skatägg, ett enda litet skatägg? Men detta enda lilla skatägg betydde så mycket. Beröm av Doggen, hela klassens beundran. Men inga munkar. Han suckade och pustade. Så hörde han alldeles tydligt Doggens röst: — Du kommer att gå långt här i världen, du Fransson.

— Kör till, sade Kalle Fransson i en flämtning.

Stickan följde med Kalle hem. I farstun verkställdes bytet under högtidliga former. Sedan lade Kalle Fransson skatägget i vadd i en tändsticksask, varefter han satte sig vid fönstret och begrät sin Buffalo Bill.

Och så kom morgondagen och naturkunnighetstimmen.

Doggen slog upp boken, torkade glasögonen och sade:

— Vad har vi för läxa i dag? Du Eriksson?

— Skatan.

— Rätt. Nå, kan Andersson säja mej...

Då såg Doggen Kalle Franssons vilt viftande hand.

— Vad är det?

Kalle Fransson reste sig med en sådan fart att han sånär dragit omkull hela bänken. Han höll tändsticksasken med ägget i handen. Hans hjärta bultade hårt och brådskande.

— Magistern, sade han andfått, jag har ett skatägg med mej.

Doggen sköt glasögonen i pannan.

— Vad har du sade du? Ett skatägg?

— Ja, magistern. Ett alldeles färskt ett.

— Kom fram, sade Doggen. Få se. Har du tagit det ur ett skatbo?

Kalle svalde.

— Ja, magistern, svarade han och klev fram.

Doggen öppnade tändsticksasken, pallade ägget ur vaddtussen, lade det i handen och såg länge på det. Sedan lade han det i bläckhornsgropen på katedern och reste sig.

— Kom närmare, sade han vänligt.

Stolt och glad klev Kalle Fransson ett steg närmare. Nu skulle Doggen lägga handen på hans axel, vända honom mot klassen och säga: — Här ser ni en som kommer att gå långt här i världen. Icke förgäves hade Kalle Fransson offrat sin Buffalo Bill.

— Ännu närmare, sade Doggen, och Kalle Fransson lydde. Därefter sträckte Doggen raskt ut nypan och högg Kalle Fransson i tinningshåret. Han lyfte honom fem centimeter från golvet och röt:

— Jasså. Jasså. Jasså! Jasså, du går och plundrar fågelbon, du!

Pang! Först på ena kinden, så på den andra. Pang. Så en i nacken. Pang.

— Du kommer att sluta på Långholmen, Fransson, sanna mina ord, sade Doggen. Ställ dej framför kartan och skäms!

Bedövad vacklade Kalle Fransson till karthörnet. Han grät inte genast. Tjutet kom sedan, när han riktigt insåg vad han förlorat. Att han skulle hamna på Långholmen gjorde ingenting. ingenting, bara han inte förlorat sin Buffalo Bill. Kalle Fransson undrade hur han skulle kunna leva efter detta.

Men det gick ju.

Nytt och flytt

Dagens namn
MARIA.
Solen går upp kl. 7.11 och ned kl. 17.39.

Morgondagens namn
ALBIN.
Solen går upp kl. 7.09 och ned kl. 17.41.

Dagens dikt:

Var välsignad, milda ömsinthet,
var välsignad åter,
du som allt förlåter,
fast allt uselt i mitt liv du vet.
(GUSTAV FRÖDING)

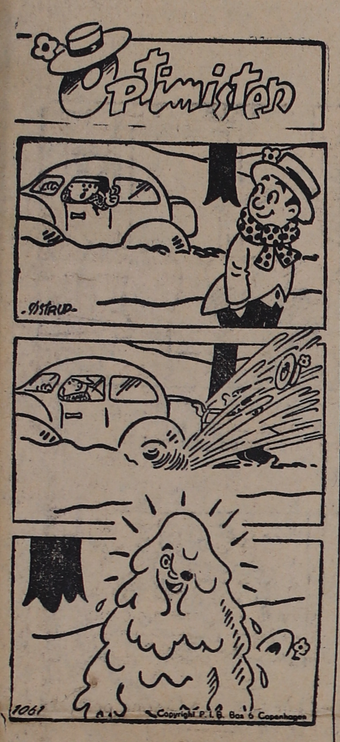

Teckning av Vennerstrøm.

Framtiden

Han och Hon satt och dryftade framtiden.

— Men, min älskling, sa Hon, om jag gifter mig, så mister jag min plats.

— Inte, sa Han. Vi talar helt enkelt inte om att vi är gifta.

— Men om vi skulle få en baby...

— Ja, den ska vi förstås tala om'et för!

Farligt

— Härom natten bröt sig en inbrottstjuv in i vår lägenhet när jag var ute och min fru just väntade mig hem.

— Hur gick det sen? Är han i häkte?

— Nej, på ett sjukhus.

*

I X. kommun har införts hundskatt, och vid kommunalstämmans sammanträde behandlas frågan hur de influtna medlen bäst skall användas. Efter en lång diskussion begär August Olsson ordet och yttrar:

— Jag föreslår att de influtna medlen delas lika mellan hundägarna. Sade och satte sig.

Den svenska adeln

— För LAHOLMS TIDNING av LEONARD JANSSON. —

ADELNS UPPRINNELSE i Sverige går ända tillbaka till kristendomens införande i landet och kristna läran blev statsreligion, en. gamla inhemska källor, vid tiden för Olof Skötkonungs dop och omvändelse omkring år 1000. Så småningom inkommo i landet tyska seder och benämningar, och de män, som omgåvo konungarna, som utgjorde deras dagliga sällskap, förtrogne och lydiga tjänare eller anförtroddes någon del av makten, ansågo sig därigenom upphöjda över mängden och räknade sig som en särskild klass över folket. Den svenska adeln liksom andra europeiska länders leder sitt ursprung från konungagunsten. Adel betyder efter det frankiska ordet athal, utmärkt.

Under hedniska tiden utgjorde bönderna, de självständiga jordägarna, svenska folket, vilket ej hade någon annan över sig än konungen och lagen, och ingen annan under sig än trälarna, de ofrie. Med den nya tid som inbröt började Thignarmännen, konungens hovmän, anse sig stå över bönderna. Som denna nya kast tidigare varit utesluten från delaktighet i den lagstiftande makten, begynte de nu göra anspråk på att själva utöva denna rättighet. Dessa anspråk blevo efterhand ett slags stadgad rättighet, då allhärjartingen förbyttes till riksdagar och dessa till och med förvandlades till herredagar, jarlar och hersar, åt vilka konungarna uppdrogo den egentliga lantregeringen och lagskipningen, kallades Iviherrar och Stormennir, stodo högst av de förnäma av adeln, och efter dem kommo konungens Radsmenn, Hirdmenn och Fylgdirmenn, vilka alla konungen underhöll, dels genom kost, vapen eller räntor, dels genom förlänade gods och gårdar. Dessa utgjorde hans sällskap, rådgivare och tjänare, följde honom i fält och voro förbundne, att för sina förläningar tillhandahålla ett bestämt antal väpnade ryttare till rikets tjänst och säkerhet när så påfordrades.

Thignarmännen började därför kalla sig riddare, antogo, efter utländskt mönster, vissa sköldemärken, och så utvecklade sig den svenska adeln, stark och mäktig, ofta lika vådlig för konungamakten, som för hela folkets fri- och rättigheter. Förläningarnas innehavare skulle ställa ett visst antal ryttare i fält, när så påfordrades, och voro därmed fria från alla andra skatter och utlagor, vilka övriga landets innebyggare fingo bestrida. Detta var den s. k. rusttjänsten. Enär denna tjänsteskyldighet sällan påkom, varemot andra skattskyldiga ständigt måste betala sina skatter och gärder, var det många, som icke hade förläningar, som för sina enskilda gods och gårdar åtogo sig rusttjänst. Härigenom blevo de fria, eller som det hette frälst från den allmänna skattskyldigheten. Detta var uppkomsten av det s.k. frälset, vilket egentligen stadgades genom Magnus Ladulås' författning, utfärdad på Alsnö omkring 1280.

Under konung Sverker d.ä., c:a 130 år tidigare, hade alla, som inte tillhörde frälseklassen, förbjudits att bära vapen, allt enl. kyrkomötets beslut i Linköping 1152. Härigenom berövades allmogen sin urgamla rättighet och sitt egentliga personliga försvar. Skillnaden emellan det väpnade och obeväpnade folket blev nu mer i ögonen fallande, och de, som åtnjöto denna företrädesrätt, hade nu så mycket lättare att utvidga sina privilegier. Dessa kallades Väpnare eller Svenner av vapen och deras titel blev: Gode Män, Ärlige och Välborne Herrar, varemot menigheten kallades Ofrälse.

Bondetiteln, som under hedniska tiden var detsamma som en fri och självständig jordägare — en man för sig — blev nu nära nog liktydig med träl, och allmogen behandlades även som slavar av de privilegierade. Detta behandlingssätt och de våldsamheter, som utövades mot folket, ävensom stridigheterna emellan överklassen, kunde ej undgå att väcka styrelsens bekymmer, och Magnus Ladulås sökte genom sina författningar sätta en gräns för ofoget.

Men herreklassen var inte så lätt att bemästra. Dessa nöjde sig inte med de rättigheter, som lagligen tillkommo dem utan sökte att utvidga dem på folkets bekostnad. Under olika förevändningar sökte de göra de fria bönderna, vilkas ägor stötte intill deras, till sina skattskyldiga, och bönderna sågo sig oftast tvungna att gå med härpå för att skydda sig mot misshandel och plundring. Konungarna läto de även få känna sin makt, och ju svagare styrelserna voro, ju mer de delades av partier och inhemska söndringar, desto flera förmåner och undantagslagar förstod adeln att tillskansa sig. Sålunda fingo de efterhand rättighet att befästa sina sätesgårdar, att kunna vägra inträde på dem till och med åt konungen, att utöva domaremakten över sina lantbönder, att inom en viss trakt, den s.k. fredsmilen, åtnjuta samma friheter och förmåner, som inom själva borgen — upphovet till rå — och rörs — och insocknefriheterna — att ej dömas av andra än sina vederlikar, att ej behöva inställa sig inför konungen eller rådet utan efter erhållen lejd, att för vad brott som helst ej kunna dömas till högre straff, än förlust av gods och adelskap, d.v.s. att nedsättas till det övriga folkets villkor, varemot brott av ofrälsemän förövade mot dem, voro majestätsbrott. Deras egna tjänare och underhavande hade många företräden framför menigheten.

Emellertid fanns det en makt, som inte blott ville dela adelns makt och härlighet, den ville gå ännu längre: den ville uppresa sig över både denna och allt annat i staten, och det var kyrkan. Hon hade förstått, med det katolska överhuvudet, Påven, i spetsen, att förskaffa sina gods och underhavande, det s.k. Andliga Frälset, ungefär samma företräden, som det världsliga åtnjöt. Dessa tvenne starka makter, med sina intressen var för sig, hade väl svårt nog för att kunna enas, men insågo likväl snart, att deras styrka i framtiden berodde på enighet dem emellan.

Denna enighet och ömsesidiga bistånd påskyndades av att en djärv och tilltagsen man, Knut Porse, änkehertiginnan Ingeborgs gunstling och belönad med titel av hertig över s. Halland och Samsö, befarades hysa avsikter på en inskränkning i de båda partiernas välde. Dessa ingingo för denna vådas avböjande, år 1322, i Skara en förening, varigenom de lovade varandra ömsesidigt bistånd, både emot sina fiender och till upprätthållande av bestående fördelar samt möjligen förvärvande av nya.

De tider av olyckor, som hemsökte både konungahuset och landet under nästan hela medeltiden, de Sverkerska och Erikska ätternas tronbyte, familjetvister inom de följande regentsläktena, men framför allt Kalmarunionen, erbjödo tillfällen till nya förmåners förvärvande, vilka de båda frälsena ej läto obegagnade förbigå. Vi ser exempel på hur det ena och det andra ståndet höjde sig till ett anseende och välde, som trotsade både regering och folk, och av- och tillsatte konungar. Vi har riksdrotset Bo Jonson Grip från det världsliga och Jöns Bengtson Oxelstjerna från det andliga ståndet. Vår store Engelbrekts uppresning mot det danska väldet, Erik XIII av Pommern och hans utländska fogdar, syntes hota aristokratien och hierarkien, men fara avböjdes genom hans mord. Då konung Karl Knutsson, själv en gren av den adliga stammen, 1448 valdes till regent efter Kristoffer av Bajern, insåg han efterhand nödvändigheten att företaga en räfst, för att undersöka åtkomsten av flera av det andliga och världsliga frälset påstådda tillhörigheter, förjagades han från tronen, och sedan Sten Sture d.ä. blev riksföreståndare blygdes man icke för att förebrå honom som ett fel, "att han ville göra bönderna till herrar, dem naturen bestämt till skattskyldiga och trälar". Till straff för sin omvårdnad om folket nödgades han lämna regeringen 1497 för att lämna plats för konung Hans (Johan II). En av orsakerna skulle ha varit att endast en konung kunde dubba riddare och nu hade 27 år gått sedan Karl VIII Knutsson avlidit, varför måhända många aspiranter stodo som sökande. Aristokraterna nöjde sig inte med de redbara förmånerna av makt och rikedom endast. De eftersträvade även ytans glans och ville smyckas och upphöjas av samma konungamakt, som de trotsade och avsatte så fort hon icke gick deras ärenden, eller när hon vågade ställa sig på folkets sida. Denna fåfänga är ett utmärkande drag i den Svenska adelns karaktär, och vi se henne, några århundraden senare, då hon, under riksdagstiderna nedsatt konungen till en enbart namnregent, likväl sörja och pjunka över, att han vid utdelandet av stjärnor och band råkade förbigå någon av sina förtryckade eller förgäta dem vid en bjudning till sitt bord eller en hovfest.

Adeln och de andliga hade flera gånger förnyat den ovannämnda förbindelsen i Skara och vid varje ny konungs tillträde till regeringen utvidgat sina privilegier, förbehållit sig ensam besittningen av förläningar och ämbeten, framförallt rådsämbetet, utestängt varje "vanbörding" d.v.s. icke ädling, från sina rättigheter och så förskansat sig, att nära nog ingen makt mer återstod för konungen, ingen rätt för folket och nästan ingen utväg, att med statens inkomster bestrida dess utgifter. Det var ingen lätt tid för Sturarna, som riksföreståndare, från 1470 till 1520, med ett fyraårigt avbrott 1497—1501. Dessa tre olika riksföreståndare försökte på allt sätt främja folkets intressen och landets väl, och som sådana mycket älskade av folkets breda lager. Men mäktiga motståndare, krig och intriger under medeltidens sista decennier skulle inte bliva bättre än tidigare. Kristjan II (tyrann) var konung i Danmark och Norge och ville även lägga Sverige under sitt välde. Slaget vid Brännkyrka 1518 och Bogesund (nuvarande Ulricehamn) 1520 voro förspel till denne regents revolutionsförsök — Stockholms blodbad 8 november 1520 —. Här trodde han, jämte Gustaf Trolle, och några förtrogna att för alltid kväsa adeln och de andliga, men så blev inte fallet. Detta brott bedrog gärningsmannen på dess väntade frukter, och i stället för att befästa hans tron, för alltid störtade honom därifrån och därpå upphöjde Gustaf Wasa.

(Forts.)

Höstens älgjakt blir reformerad, inget kalvförbud?

STOCKHOLM

Domänstyrelsen planerar kraftigare åtgärder för att nedbringa älgarnas skadegörelse till rimligare proportioner och håller f. n. på att undersöka stämningen ute i landet. Från älgskadenämnden i Östergötland har styrelsen därvid fått mottaaga ett intressant förslag till kraftigare decimering av älgstammen, nämligen genom upphävande av kalvförbudet, ev. även genom förlängning av jakttiden med någon dag.

Där älgstammen är för talrik — och detta anses vara fallet i bl. a. Östergötland — är det ganska förklarligt, att man, i varje fall från jordbruks- och skogsbrukshåll, vill ha en decimering till stånd. Inom länets älgskadenämnd är man också enig om att det bör bli ökad avskjutning; frågan är endast hur denna ökning skall uppnås. Därvid konstateras, att de senare årens jaktlicenser inte utnyttjats på långt när. Enligt vad jägarna uppger har orsaken ingalunda varit den, att några älgar ej kunnat åtkommas; djur har man påträffat men mest kor med kalvar, som man av humanistiska skäl ej velat fälla. Samma gäller vid den allmänna älgjakten, där jägarna också merendels drar sig för att bortskjuta moderdjuren från kalvarna. Största hindret för en mera märkbar ökning av avskjutningen är alltså gällande kalvförbud, anser sig nämnden kunna fastslå.

Nämnden föresiår därför, att man för instundande höst på försök upphäver detta förbud. Därmed skulle vinnas, att avskjutningen blir mera jämnt fördelad på åldersklasser. Det kan nämligen ej vara lämpligt, att avskjutningen så gott som enbart drabbar de vuxna djuren, medan yngre och svagare lämnas att svara för återväxten, ett förfarande som ovillkorligen måste verka nedsättande på stammens kvalitet. Vidare skulle ett frigivande av kalvarna bli av viss psykologisk betydelse. Det är ju allmänt bekant, att många — om med rätt eller orätt lämnas i detta sammanhang därhän — såsom en uppenbar orättvisa betraktar den rätt, som under vissa omständigheter medgivits licensjägarna att även fälla årskalv av älg. Kan ett upphävande av kalvförbudet medverka till bättre förståelse och samverkan skilda jägarkategorier emellan, lär detta vara något som ej bör underskattas när det gäller att vinna den stora allmänhetens förståelse för jaktvårdens idéer.

Om domänstyrelsen inte anser sig kunna gå med på kalvförbudets upphävande, framlägger älgskadenämnden ett alternativförslag, gående ut på en förlängning av den allmänna jakttiden och allra verksammaste metoden skulle vara, om kalvförbudet upphävdes samtidigt som allmänna jakttiden förlängdes, t. ex. med en dag. Nämnden anser sig dock ej f. n böra förorda att så kraftigt ingrepp, då det kan befaras, att älgstammen då blir utsatt för så hård beskattning att en återgång till nu gällande bestämmelser bleve ofrånkomlig.

Marlenes dotter vantrivdes i skuggan av moderns rykte

Maria Riva — namnet låter inte — eller skall vi säga: inte ännu — något särskilt för den europeiska filmpubliken. Men miljoner amerikanska televisionsmottagare reagerar omedelbart, då de hör detta namn: det är en ung skådespelerska som faktiskt blir allt mera lik ryktbara Marlene Dietrich. Och inte att undra på att Maria Riva bräs på denna femme fatale: hon är Marlene Dietrichs enda dotter. Född i Berlin, då Marlene ännu var en okänd stjärna och gift med den tyske filmproducenten Rudolf Sieber, var hon mesta tiden hos sin mamma och följde också med, då mor Marlene — detta var efter framgången med "Blå ängeln" — gjorde sin första Hollywoodresa. Dåförtiden var Maria endast fem år gammal. Hon led mycket av att endast vara dotter till en berömd mor, i vars skugga hon fick växa upp. Mamman skötte och bevakade henne som sin ögonsten, hon fick aldrig gå i "vanliga" skolor utan fick tyska och utländska privatlärare. Och så fortsatte Maria Sieber ett tag att vara ingenting annat än "mors dotter", vilket inte var någon helt lätt uppgift och inget avundsvärt öde, då modern var den omsvärmade Marlene Dietrich. När Maria själv hade vuxit upp till backfisch och ännu senare, hände det alltsomoftast att unga män, som hon lärde känna, bad henne att presentera dem för modern. Filmproducenter och -regissörer som tittade in i Marlene Dietrichs hem intresserade sig visst också smått för Maria — mest tittade de granskande på hennes ben och spekulerade på om dessa lovade att bli en ny upplaga på Marlenes berömda dito.

En sådan skuggtillvaro var ju ganska ledsam för en framåtsträvande ung artist, och Maria gjorde allt för att komma loss från moderns kjolar och beskydd för att bli en självständig personlighet. Mycket ung gifte hon sig med professor William Riva, inredningsarkitekt och specialist på scendekorationer, och nu har paret redan två barn, treårige Michel och lille Peter, som föddes i fjol. Därav Marlene Dietrichs mormorsryktbarhet. Men i detta nu är också Maria Riva en erkänd stjärna, närmare bestämt en ryktbar skådespelerska i den amerikanska televisionen och hon har sitt första TV-kontrakt på fickan, som lyder på sju år. Dottern till en berömd mor har blivit stjärna på egna fötter. Vilket inte hindrar henne att avguda sin mor — och att avundas hennes smärta linje. Under många år sörjde Maria Riva, att hon i detta stycke aldrig skulle kunna likna sin mor. Men nu förklarar hon stolt att hon äntligen är lätt på tå och har nått samma tillfredsställande vikt som mamman Marlene: 59 kilo.

Från riksdagen

Sjukkassef.örordningen

Andra lagutskottet tillstyrker propositionen om ändringar i sjukkasseförordningen. Dessa går bl. a. ut på att från den 1 juli i år övre åldersgränsen för inträde i erkänd sjukkassa höjes till 55 år samt att sjukpenningens maximibelopp ökas till 14 kr per dag och minimibeloppet till 2 kr. Utskottet hälsar med tillfredsställelse de framlagda reformförslagen men avstyrker de tio till propositionen knutna motionerna, med hänvisning bl. a. till att tillräckliga skäl inte föreligger att företa ytterligare ändringar under den tid som återstår innan den allmänna sjukförsäkringen genomförs.

Fru Västberg (s) reserverar sig blankt. Hr Bengtson i Danderyd (bf) reserverar sig till förmån för motionen av hrr Lodenius och Hansson i Önnarp ((båda bf) m. fl. att sjukvårdsersättning för tand- och munkirurgisk behandling skall utgå även vid behandling på distriktstandpoliklinik eller av kvalificerad privatpraktiserande tandläkare.

Skatten på exportavgifter

Finansministern föreslår, i enlighet med vad som förutsatts i överenskommelserna mellan staten och skogsindustrierna, att 26 procent av exportavgifterna på vissa skogsindustriprodukter i år skall bli förskottsskatt. Företagen får dra av avgifterna vid taxering för inkomst för det år då dessa erlagts. Fonder och stiftelser skall inte vara skattskyldiga för erhållna medel. Till företagen återbetalade belopp, för vilka förskottsskatt erlagts, skall inte tas upp som skattepliktig inkomst vid taxering till statlig inkomstskatt. Vid taxering till kommunal inkomstskatt tas däremot hela det återbetalade beloppet jämte den tidigare erlagda förskottsskatten upp som inkomst av rörelse för det beskattningsår medle.. kommit företaget till godo.

LIKA BRA

Mor och 9-årige Lennart pratar förtroligt om livets stora hemlighet. Han är otroligt frågvis. Till slut säger mor:

— Hör du, alla pojkar i din klass får väl inte veta så här mycket av sina mammor... du frågar ju så hemskt mycket.

— Nja, ser du, en del grabbar vet nog årskilligt, men en del vet bara litet, och flickorna, dom vet nog ingenting... och det är lika bra att inte skrämma upp dom!

*

Mamma: — Nå Karl, vad läser ni i skolan nu?

Karl: — Vi läser om molekylerna.

Mamma: — Då måste du noga följa med, jag köpte en gång en sådan åt pappa, men han kunde omöjligt hålla den fast i ögat.

HÄNDERNA

Roman av Rut Forsblom-Sandman

(17)

Detta var två viktiga förbehåll och båda lade vikt vid dem. Helenas: du stannar här bara så länge jag själv inte kan gå oppe. Och Hellfrids: Jag kommer inte att böja min nacke för dig, du stolta ågårdsvärdinna. Och detta var början till en lång dragkamp.

Och så satte Hellfrid i gång med sitt nya arbete.

Bertel såg hon mycket litet till. Ofta var hon själv upptagen med något annat medan männen åt. Helena kallade ofelbart på henne så snart Bertels muntra röst hördes i stugan. Än ville hon ha hjälp till att vända sig i sängen än skulle blommorna i fönstret vattnas just den minuten än skulle Hellfrid gå ett ärende till Näset. Och Hellfrid fann sig i att alltid ett överseende leende mötte henne, alltid villig. När man hörde de två kvinnorna tala med varandra, måste man tro att de var fullkomligt överens. Men under halvt fällda ögonlock kastade blickarna varandra som svärdsklingor.

Hellfrids inre samlade styrka och hennes länge instängda livshunger började göra sig gällande.

Och Helena vaktade på henne, gav noga akt på varje minsta tecken, lyssnade till varje skiftning i hennes röst för att komma på belägg för sin uppfattning, att Hellfrid var ute efter Bertel.

Men Hellfrid blottade sig aldrig av den enkla orsaken, att hon verkligen inte tänkte på Bertel i den bemärkelsen.

Hon hade ingen som helst avsikt att efterträda Helena som mor i Ågården. Hon tyckte om Bertel, hans närvaro ingav henne glädje, men ingenting var mera fjärran för henne än att ställa sig mellan Anna-Lisa och honom.

Anna-Lisa kom och gick på gården. Ofta satt hon långa stunder inne hos Helena och berättade om ett och annat, som skedde ute i bygden, oskyldigt skvaller, som hon snappat upp genom andra. Om barn som kommit till världen, om kalvar som fötts. Om gärdesgårdar och tröskverk. Om klänningstyg som handelsmannen i närmaste by fått in. Om hur mycket kraftfoder de gav sina bästa raskor på Ågården och annorstädes. Och Helena hörde på och kom med kloka inlägg, förklarade och förmanade. Varje gång stannade Anna-Lisa sedan en stund hos Hellfrid, hjälpte henne med ett och annat, visade henne tillrätta den första tiden, talade föga men var vänlig och tillmötesgående på sitt svala, behärskade sätt.

Ja, Hellfrid tyckte om henne också.

Valdemar var hjärtligt och bullersamt glad där han satt vid sin pipsnugga och följde henne med ögonen. Han och Bertel bar in vatten till henne, aldrig stod sån tom. Också ved fanns det alltid tillräckligt av i låren. Hon insåg, att de två männen försökte göra allt så lätt för henne som möjligt i sin stora tacksamhet över att hon kommit till dem.

Tjänsteflickorna behandlade henne med respekt sedan de en gång sett henne mjölka. Det var en stadsfröken med tåga i, tyckte de. De lydde henne villigt, glatt och frimodigt, ofta under muntra skämt. De var söderifrån, och folket i den delen av socknen var gladare och lättare till sinnes än skogsborna. Det var hugg och genhugg i all vänlighet, och det stod som ett stänk av skratt och gott humör kring allt vad de sade och gjorde.

Och Bertel.

Han visslade och sjöng under arbetet, aldrig hade Valdemar och drängarna sett honom så glad förr. Och han arbetade för två under denna tid, aldrig tycktes han bli trött. Ingen visste ju, att arbetet förkortade tiden för honom så att det snart blev kväll och han fick sitta i stugan och se på Hellfrid, där hon med snabba, lätta steg gick mellan bordet och spiseln eller in i kammaren till hans mor, som åter hade ropat på henne. Alltid var hon glad och leende, arbetet tyngde henne inte. Och ändå var det inte bara Bertel som såg, hur strängt upptagen hon var och hur väl hon hade vård om hemmet. Det var som söndagsputsat i stugan varje dag, inte ens Helena själv kunde hålla bättre ordning. Och Hellfrid gjorde något som Helena aldrig hade gjort: varje dag för hon över golvet med en våt trasa, så att det ständigt hölls fritt från damm och jord och det blev en frisk doft i rummet.

Hon kände själv, att hon liksom blommade upp i sitt arbete. Det var detta hon var född till, inte till ett enformigt stillasittande arbete på ett kontor. Hon var född till mor och husmor, det husliga arbetet skänkte henne glädje och tillfredsställelse. Hon kände sina krafter växa både kroppsligen och andligen, och den inre tillfredsställelsen strålade ut ur hennes ögon och ur varje rörelse av hennes unga, sunda kropp. Nu var hon på en plats, som hon kunde fylla. Hennes händers arbete var till välsignelse.

Och aldrig mera kände hon behov av att gömma dem. Hon hade glömt att ge akt på dem.

Det var med den saken som med muren. Hon glömde bort att vara rädd för muren därför, att i den värld, där hon nu levde, fanns det inte några murar. Ingen grävde i henne med sina blickar för att forska ut hennes innersta, ingen ömkade henne för att hon hade varit på sanatorium, ingen kom med förmaningar att hon skulle spara sig. Man tog för givet att en ung, frisk kvinna själv visste vad hon tålte. Och sina privata tankar och känslor fick hon hålla för sig själva. Det skulle så vara. Man skulle inte genera sig själv och andra med känsloprat. Det fanns så många andra viktigare saker att bekymra sig om och använda sin tid till.

Väl gick hennes tankar ibland upp till ödemarksstugan och de nu så kända stigarna runt sjön. Den stilla avskildheten hade varit som en mild dröm före den sjudande verklighet hon nu hade hamnat i. Därborta hade hennes själ läkts utan att hon visste ordet av förrän det var skett. Och där låg hennes drömmar och tankar ännu som vaga dimmor över markerna. Men dessa dimmor skulle förflyktigas, endast det som verkligen skett i hennes eget jag blev bestående. Och det bar hon med sig överallt.

Smärtan hade grävt opp hennes själs marker, nu blommade friska känslor över dem. Någonting hade sått, som livet skulle skörda.

KAP. XIX

Men hemma hos direktör Sommardal var man mindre nöjd än på Ågården.

Familjen satt vid lunchbordet en dag i slutet av juli, och Gösta hade nyss läst upp ett brev, som han samma dag fått från Hellfrid. Hon talade om att hon hade tagit anställning som ett slags husföreståndarinna på Ågården, och att hon inte tänkte komma hem så länge hon behövdes där. Hon talade så sakkunnigt om jordbruk och boskapsskötsel och om hur man vårdar gipsade ben, att familjen drog efter andan.

Daga gjorde en grimas.

"Tänk att Hellfrid hade sådana anlag. Det skulle ingen ha trott när hon kom hem, mager och blek om nosen och full av de omöjligaste komplex."

"Vi var ju mycket på landet som barn", sade Gösta. "Det här brevet verkar riktigt lockande på mig. Man nästan kan känna gödselluften ända hit — ja, ursäkta uttrycket vid matbordet."

Nanna skrattade.

"Hon tröttnar nog snart, ska ni få se. Och då kommer hon tillbaka. Kanske hon är frisk då, eller vad säger du, farbror Otto?"

Hellfrids far lade ner kniv och gaffel.

"Jag tycker inte om det här", sade han bestämt. "Hon är överspänd helt enkelt. Den där ensamheten i skogen har gjort henne lite fnoskig, det är vad jag tror. Vi borde ta hem henne så fort som möjligt, förrän hon får ännu vildare idéer."

(Forts.)

RADIO

FREDAGEN DEN 29 FEBR.

6.15 På tröskeln. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nnyheter. Därefter: Svenska schlagerskivor.
7.00 Melodier i dur.
7.40 Morgonandakt. Lisa Blom.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15 Lediga platser. Därefter: Morgonkonsert på grammofon: 1. Luigi Cherubini: Uvertyr till »Anacreon». Berlins statsoperaork. Dir.: Herbert von Karajan. 2. Louis Spohr: Konsert f-moll för klarinett och ork. Solist: Franz Hammerla. Brucknerork., Linz. Dir.: Ludwig Georg Jochum.
9.00 Skolradio. Korrespondenskurser i engelska:
9.00 Listen and Learn. Klass 6. Ledare: Sverker Brorström. (Katrineholm.)
9.30 Listen and Learn. Klass 5. Ledare: Sven Fjelner.
10.00 At Home in England. Klass 7. Ledare: Uno Sondelius. (Uppsala.)
10.30 Kinesiska muren. Sten Bergman berättar. (Repris.)
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Med fiol och dragspel. Eric Öst och Ivan Thelmé.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar.
12.45 Bättre kvalitet hos konsumtionsäggen. Föredrag av agr. lic. Allan Frölich. (Uppsala.)
12.55 Tidssignal.
13.00 Skolradio. Vi skriver en pjäs. I. Lektion av Gösta Berrman. (Göteborg.)
13.30 Svenska skidspelen i Falun. 18 km.-loppet. Därefter: Grammofonmusik.
14.30—15.10 Radioföljetongen »Kerrmans i paradiset» av Hjalmar Bergman: Länge levde de lyckliga. Uppläsning av Stina Bergman.
15.30 Solistprogram. Medv.: Jaroslav Suchy, violin, och Hilda Waldeland, piano.
17.00 Väderlek.
17.10 Skrammelfarbror är här igen! Underhållning för de yngsta.
17.30 Moderna finska berättare: Oiva Paloheimo: Orolig barndom. Uppläsning av Leif Wager. (Helsingfors.)
17.50 Grammofonmusik: 1. Kanniselpolka (arr. Sigurd Agren). Gunnar Möller, basstuba. Sigurd Agrens ork. 2. Där kärleken bor (Manning-Hock-Ernebo). Lilian Andersson, sång. Arne Domnérus sextett. 3. La petite valse (Joe Heyne). Yvette Horners musetteensemble. 4. Taking a chance on love (Duke-Latouche-Fetter) Billy Eckstine, sång. George Shearings kvintett. 5. Destiny, vals (Sidney Baynes). Bertil Boo, sång. Åke Jelvings ork. 6. The gaucho serenade (Cavanaugh-Redmond-Simon). David Roses ork. 7. Blå himmel — och du och jag ur »Ökensången» (Romberg-Holzhauer). Solister: Ulla Sallert och Gösta Kjellertz. Einar Groths ork. 8. Daffodil hill, balettsvit (Salvador Camarata). The London Town Orchestra. Dir.: Tons. 9. Polo (Nin-Collet). Bidú Sayao, sång. 10. Danza jubilosa (Nikolaj Medtner). Tons., piano. 11. Sången om loppan (Mussorgskij-Rimskij-Korssakov). Boris Christoff, sång. Dir.: Issay Dobrowen. 12. Final ur Konsert nr 4 d-moll för violin och ork. op. 31 Henri Vieuxtemps). Solist: Yehudi Menuhin. The Philharmonia Orchestra. Dir.: Walter Süsskind.
13.35 La famille Dupont. Fransk lektion av René Modiano. (Göteborg.)
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 Gaby Stenberg och en flygel. (Malmö.)
19.45 Med. lic. Curt Wedholm om uppfostran och utveckling.
20.10 Radiobladet. Ett månadsmagasin redigerat av Gösta Knutsson.
20.50 Skivmosaik av Åke Engström och Ernst Fogelberg.
21.10 En dag med en hemsyster i Aneby.
21.35 Göteborgs radioork. Medv.: Håkan Edlén, flöjt. Alf Linder.

LUXOR RADIO GOD SVENSK RADIO

CYKEL-CENTRUM
Tel. 285 Laholm

LÖRDAGEN DEN 1 MARS

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter. Därefter: Robin Orchestra och Spade Cooleys cowboyensemble. (Grammofon.)
7.15 Lördagsbaren. Bertil Perrolf serverar vad som önskas.
7.40 Morgonandakt. Sekr. Knut Lagerstedt.
8.00—8.15 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Sjung i vårt muntra lag! Kvartetten Synkopen.
12.30 Nyheter och väderlek. Börsnoteringar. Därefter: Skivnytt.
12.55 Tidssignal.
13.00 Pilens backe. Kring det 300-åriga djäknekvarteret i Linköping.
13.15 Vädret i februari. Översikt av C. J. Östman.
13.25 Musik på lördagsmiddagen.
13.25 Folke Englunds ensemble. (Gävle.)
13.45 Filmmelodier. (Specialupptagning.)
14.05 Karin Lundquist, sång till gitarr. (Gävle.)
14.15 Sven Janthes kvintett.
14.30 Ur »Fyrtiofem år i skansen» av Nils Andersson (Nisse Trä). Uppläsning av Stellan Elliot.
15.00 Ernfrid Larssons dixieband.
15.25 Cirklarnas centrum. Skolöverstyrelsens folkbildningsrotel.
15.45 Ludw. van Beethoven: Kvintett Ess-dur för piano, oboe, klarinett, horn och fagott, op. 16. Greta Nilsson, Torleif Lännerholm, Tore Westlund, Rune Kårvall och Tore Rönnebäck.
16.15 Ungdomsteatern: Skinnstrumpas äventyr bland indianerna. Pjäs efter James Fennimore Coopers berättelse av Uno Modin. Del II. Striden om Kastellet. Personer: Natanael Bumppo, kallad »Skinnstrumpa»; Chingachgook; Wahta-Wah, Chingachgooks trolovade; Harry Hurr; Tom Hutter; Judith och Hetty, Hutters döttrar; Rivenoak; en gammal indiankvinna. Handlingen tilldrar sig på 1700-talet.
17.00 Väderlek.
17.10 Junior. Idrott för ungdom. Red.: Lennart Hyland.
17.50 Veckans löpsedel.
18.00 Helgmålsringning från Irsta kyrka i Västmanland.
18.10 Grammofonmusik.
18.10 För operettvänner.
18.30 Romantiska kvarten.
18.45 George Formby.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 Karusellen. Ett program för hela familjen arrangerat av Per-Martin Hamberg. Conferencier: Lennart Hyland. Kapellmästare: Stig Rybrant. I redaktionen: Sixten Ahrenberg, Gunnar Wersén och Gösta Wernlöf. Därefter: Grammofonmusik.
20.45 Gammal dansmusik av Gunnar Lundgrens kapell.
21.15 En skål för Mary. Kriminalpjäs av John Dickson Carr. Översättn.: Börje Lindell. Regi: Carl-Otto Sandgren. Personer: Mary Sherwood — Gertrud Fridh; Philip Lester — Åke Ohberg; Major Grant — Gösta Cederlund; Kommissarie Brandon — Henrik Schildt. Handlingen utspelas i ett litet engelskt samhälle.
21.40 Irmgard Seefried sjunger till Radioorkestern. Frykberg.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—24.00 Godnattmusik på grammofon.

Danska radioprogrammet fredag

6.15 nyheter. 7.35 grammofonmusik. 8.30 andakt. 12.00 middagskonsert från Wivex. 13.15 franska sånger sjungna av Ingeborg Meyer. 13.35 middagsföljetongen. 15.00 damernas eftermiddagsprogram. 15.30 eftermiddags konsert av kabaretorkestern. 16.20 barnprogram. 17.40 grammofonmusik. 19.15 radions aftonhögskola. 19.45 Danska folksånger. 20.15 radioteatern ger "En kvinna är överflödig." 21.50 vi talar om djur. 22.15 kammarmusik. Haydn. Andra programmet: 19.15 Februari-cocktail. 19.45 reportage. 20.15 underhållningsmusik. 21.00 orgelmusiken genom 500 år.

Danska radioprogrammet lördag

6.15 nyheter. 7.35 grammofonmusik. 8.30 andakt. 12.00 middagskonsert av kabaretorkestern. 13.15 pianisten Börje Lundgård underhåller. 13.35 skivnytt. 14.00 violinmusik. 14.20 glada toner på grammofon. 14.40 uppläsning. 15.00 grammofonmusik. 15.50 damernas eftermiddagsprogram. 16.20 barnprogram. 17.40 uppläsning. 18.00 grammofonkåseri. 19.15 Radioorkestern spelar. 20.00 reportage. 20.30 aftonunderhållning och bal. 22.15 det var en lördagsafton. Mogens Lind. 22.45 dansmusik från Ambassadeur. 23.15 dans i studiet. 0.30—1.00 dansmusik från Wivex. Andra programmet: 19.45 jazzklubben. 20.30 uppläsning. 21.00 kyrkomusik. 21.30 grammofonkonsert .

Utrikes:

Rustningsstart i Ruhr

Västtysklands återupprustning är nu samtalsämnet nr 1 i fabrikshallarna i Ruhr, och inte minst pratas om detta — man höll på att säga matnyttiga — ämne under kaffe- och lunchrasterna arbetarna emellan och även när de fackliga studiecirklarna mötas. Vad soldater, kanoner och rustningskonjunktur betyder, detta kommer man här väl ihåg från trettiotalet, och arbetarna i Ruhr bemöter den nya slagdängan i upprustningens tecken "kanoner plus smör" — nazisterna predikade på sin tid i stället "kanoner i stället för smör" — med åtskillig skepsis. Men allmänt är det en visa, att företagen i Ruhrområdet, förr i tiden Tysklands vapensmedja, snart åter skall börja tillverka lätta vapen och en hel del rustningsmateriel inom ramen för Västtysklands försvarsbidrag. Ruhrarbetaren undrar i detta nya läge, om det inte kommer att bli oskäliga ● rustningsvinster och -profiter för en liten grupp och om konsumtionsvarorna än en gång skall bli knappa och dyra.

Ruhrarbetarnas önskningar om slopade rustningsvinster för "kanonkungarna" och om social välfärd även i rustningspolitikens skugga får råg i ryggen genom den västtyska landsorganisationens krav av samma slag. Men även USA har låtit förstå, att ytterligare amerikansk finanshjälp till Bonnrepubliken görs beroende av säkerställandet av den sociala freden i Västtyskland genom en lämplig regeringspolitik. Den uppgift som Ruhrindustrin ser sig ställd inför, när den går till verket, heter produktionsstegring i enlighet med trollformeln "kanoner plus smör", d. v. s. de breda massornas levnadsstandard får hållas uppe i rustningspolitikens hägn. Ruhrföretagarna i sin tur hoppas på att i och med Schumanplanens realiserande även de hittills nedlagda gruvorna åter kan inlemmas i produktionsprocessen.

YRKESSTOLTHET

Speciellt husbyggandet är i skriande behov av en lärobok, det kan man förstå efter diskussionen på Byggnadsföreningen där de flesta var överens om att det är skralt med byggnadsskickligheten nu för tiden. Det kan nog vara sant om man får tro historien om murarbasen som stod på ena sidan väggen och röt till murarlärlingen på den andra:

— Hör du mej?
— Ja.
— Ser du mej?
— Nää.

Då slog basen näven i väggen och sa stolt:

— Dä ni gubbar, dä ä en vägg dä!

JUKAN

ALLAN KÄMPE

FILIP OCH MAJKEN

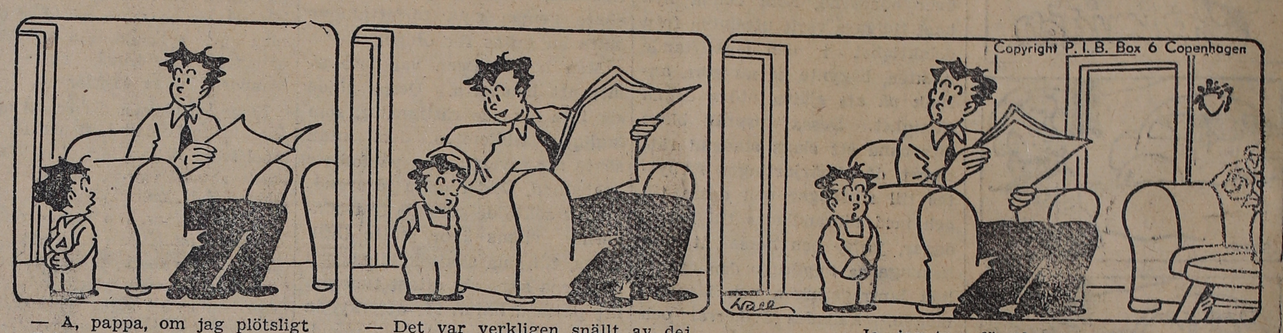

— A, pappa, om jag plötsligt fick tusen kronor, så skulle jag ge dej i dem så att du blev riktigt glad — —

— Det var verkligen snällt av dej, min gosse. Man ska nämligen alltid tänka på att glädja andra —

— Ja, jag tror förstås nog att jag ville behålla en 25-öring till en glass — för jag längtar så efter en just nu!

Basker Ville & Co

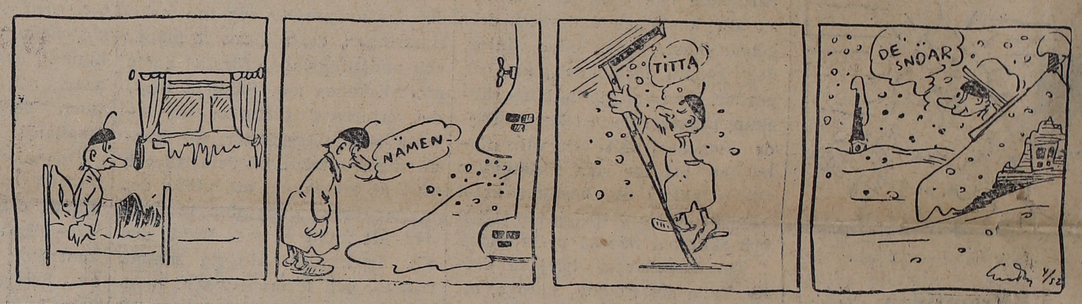

Båstad

Bostadsbristen i Båstad

Läget på bostadsmarknaden i Båstad sammanhänger till en del med köpingens karaktär av bad- och sommarort. En del fastighetsägare föredrar att hyra ut sina lägenheter ett par tre månader på sommaren för att sedan under året antingen disponera dem själva eller låta dem stå tomma. I flera fall betalas av sommargäster samma hyra för tre månader som av andra bostadssökande för hela året. Enligt hyresnämndens ordförande, kamrer Henry Petersson, råder en påtaglig brist på bostadslägenheter i Båstad. Detta torde vara orsaken till att sommargäster numera ej bosätter sig där. Folkmängden, som vid årsskiftet uppgick till 2.316 personer har på senare åren ej ökats. Då kommunal bostadsförmedling ej finns i Båstad är det svårt få en uppfattning om hur många bostadssökande som finns i samhället. Byggnadsverksamheten förra året blev ej så stor, som man hade väntat, då de höga byggnadskostnaderna verkade avskräckande. Endast 15 nya bostadslägenheter tillkom. Det enda bostadsbygge som i år uppföres är ålderdomshemmet vid Pershögsgatan.

På BIO

CENTRUM: Operation i Stilla Havet

Operation i Stilla Havet, som i går hade premiär på Centrum formar sig till en rejäl hyllning åt det amerikanska ubåtsvapnet. Man får en nyttig lektion om U-båtar, torpeder, sjunkbomber, radar och stridsövningar. I filmen finns det inte plats för någon vidlyftigare rollista, startskottet går nästan direkt och därefter blir det åtskilliga resor mellan japsen och Pearl Harbour innan det kan bli en nödtorftigt påklistrad happy end. John Wayne och Ward Bond är väl de mera kända av de många ombord på ubåten.

Det berättas med grundlighet om giva och ta, det är förluster och det är lyckade torpedskott och för säkerhets skull har man också klippt in några dokumentärstumpar här och där i stridsscenerna. Spänning finns det så det förslår. Bra propaganda för ubåtsvapnet och samtidigt också omväxling och raffel.

A—a.

Knäreds biograf

presenterar i morgon lördag den storslagna och praktfulla filmen "Fabiola". Ett ståtligt, stilfullt, slösande skådespel rullas upp och en enig press konstaterar att man aldrig tidigare i filmens historia varit med om en liknande upplevelse. Den berömda skådespelerskan Michèle Morgan spelar huvudrollen tillsammans med Henri Vidal.

Filmen ges kl. 8 och tar en speltid av dryga 2 timmar. Den är barnförbjuden .

ARTIGHETER

Teaterns store komiker hade hållit ett tal vid galasupén efter premiären, ett riktigt roligt tal. Och nu reste sig en känd advokat upp och började tala med händerna djupt nedstuckna i fickorna.

— Mina damer och herrar, sa han, verkar det inte som en chock att en professionell humorist kan vara så lustig?

Innan han hann vidare reste sig komikern upp.

— Mina damer och herrar, sa han, verkar det inte som en chock att en advokat har händerna i sina egna fickor?

VERKTYG

— Ja sa ju att du skulle ta verktygen med dej, pojk.

— Jamen det har jag ju, mäster, här är hammare och såg och hyvel och....

— Jamen pilsnern, pojk — pilsnern!

Motorcyklister, KÖR BULLERFRITT!

Forts. på följetongen från föreg. sida

(18)

"Men jag tror inte vi skall göra det. Och hon är inte överspänd. Jag känner Hellfrid bättre än ni andra, vi har ju varit parhästar jämnt. Hon var kanske en smula överspänd när hon kom tillbaka från sanatoriet, men det skulle vem som helst ha varit. Efter fem år i den asylen. Ingen av er har varit därborta och hälsat på henne så ofta som jag, ni har för resten inte alls varit där, bara pappa ett par gånger, och då låg Hellfrid i feber. Hela det här brevet andas ju hälsa och tillfredsställelse. Vi är inte kloka om vi tar den glädjen ifrån henne nu. Jag tycker bestämt att vi skall låta henne hållas."

"Men Gösta, hon far kanske illa av arbete, har du inte tänkt på det? Läkarna sade ju uttryckligen att hon måste vila och sköta sig, hon var så bräcklig, sade de. Och nu går hon i där i tungt kroppsarbete, stick i stäv mot alla ordinationer. Jag har ansvar för mitt barn, det är en naturlig reaktion."

Direktör Sommmardal såg bekymrad ut.

"Men vad skulle vi ta oss till med henne här hemma då?" frågade Daga över sin spenatomelett. "Du vet ju hurudan hon var, som en mimosa som bara drog sig undan all beröring. Man höll ju på att bli nervös själv. Jag var riktigt glad åt den här idén av henne att fara ut på landet, hur väl jag än vill henne. Och vi gick alla som på tå för henne, så rädda var vi att störa henne i hennes trance. Hon gick oss på nerverna, erkänn bara allihop. Jag säger bara, vad skall vi ta oss till med henne, om hon inte kan stanna där hon är?"

"Men Daga då, hon är mitt barn och här hemma är hennes plats." Hellfrids far såg nästan förtörnat på sin unga hustru.

Men Daga gav sig inte.

"Vi måste bruka vårt förnuft. Hellfrid vill stanna där hon är, hon verkar frisk och nöjd i sitt brev. Och vi ser gärna att hon stannar. Eller gör vi det inte?" Hon såg sig frågande omkring i kretseen.

"Jag känner ju Hellfrid litet, men det jag har hört genom Gösta verkar så bra och trevligt på allt sätt, och så är hon ju trots allt en fullvuxen människa, som borde veta vad hon vill. Jag tror jag nog håller med Gösta och Daga i den här frågan, farbror lilla", sade Nanna.

"Det är klart, att hon skall stanna där hon är och där hon har det bra", sade Gösta. "För att lugna dig, pappa, kan jag ju göra en resa dit bort och inspektera förhållandena. En bondgård i våra dagar är ingen slavanstalt, det finns tjänstefolk och maskiner och allt möjligt, som underlättar en husmors arbete. Jag tycker inte vi skulle bekymra oss så mycket om henne. Hellfrid är en förnuftig flicka."

"Har varit det, kära Gösta. Men hon var ju som ett barn när vi senast såg henne, ett bortskämt och förskrämt litet barn. Jag skulle vilja hålla ögonen på henne och ha tillsyn över vad hon företar sig. Hon är obalanserad just nu, det är vad hon är."

"Och det säger du, pappa, efter att ha hört hennes glada, lugna brev! Obalanserad, nej, det är hon minst av allt. Nu skall du läsa det här brevet för dig själv och sedan skall du få se, att du inte mera tror att hon är obalanserad. Varför skall vi vilja bestämma över henne, hon vet nog själv vad hon vill. Det gör henne bara gott med lite frihet och oberoende nu efter dessa fem år av isolering och underkastelse." Gösta hade nästan blivit het.

Hans far smålog.

"Du borde ha blivit advokat, Gösta. Jag skall följa ditt råd och läsa igenom hennes brev ett tag för mig själv. Det kan ju hända, att du har rätt i fråga om det där att själv bestämma över sig. I varje fall vill jag gärna ha lite kaffa nu, om ingen har något emot det."

Brevet var verkligen övertygande. Den kvällen var det två, som skrev till Hellfrid. Direktören, faderligt och ömt, med många goda råd till en konvalescent och otaliga uppmaningar att komma hem om arbetet blev för hårt. Och Gösta, som slarvade ner ett humoristiskt brev med detaljerade upplysningar om familjens reaktion vid frukostbordet. Han kom med en massa roliga förslag till omorganisation av lantgården och slutade: "Ta i där du tycker du kan göra nånting och behövs, om det ger dig nöje och du orkar. Och glöm inte bort att sända din stora bror rapporter över livets gång bland allmogen. Jag skall i min tur sända dig ingående beskrivningar av min fästmös senaste aftonklänningar, vår styvmors senaste erövringar på karlfronten och vår gemensamma faders senaste goda affärer, vid vilka jag i all ringhet biträder honom. Om här blir för tjockt för en enkel själ, så kommer jag dit, jag också. Jag kan väl få en drängplats och mocka dynga i stallet!"

Hellfrid hade roligt åt det brevet. Men det gjorde henne också allvarlig. Var Gösta inte nöjd med sitt val av hustru? Den saken borde hon ge mera akt på. Hon borde lära känna Nanna. Men först av allt borde hon lära sig många, många saker, som en husmor på landet bör kunna. Det började allt mer klarna för henne, att hon inte ville tillbaka till sitt forna liv i staden. Hon ville söka sig en uppgift på landsbygden, ty hon kände att det var här som hon hörde hemma.

KAP. XX

En lördagsafton, när Agneta och Vendla gått ner till närmaste by för att dansa, sökte Bertel för första gången sedan Hellfrid kom till Ågården direkt hennes sällskap.

Han hade varit över till Näset för att fråga om Anna-Lisa hade lust att gå med på dansen, men hennes mor var sämre än vanligt och Anna-Lisa ville inte lämna henne allena.

"Men du kan ju gå ensam för en gångs skull", sade Anna-Lisa. Hon satt vid ett av fönstren i stugan och sydde. Solen lyste över hennes ljusa flätor och hennes höga, klara panna där där hon log sitt vänliga, litet kyliga leende mot Bertel. Och Bertel stod och vägde på fötterna och undrade, om han borde kyssa henne och sedan stanna hos henne hela kvällen. Men hon ingav honom en besynnerlig respekt, det var just inte ofta han kände lust att ge henne en kyss. Det var något så stolt och tillbakavisande över henne, men ändå kände han, att hon höll av honom och gärna ville vara i hans sällskap.

Nu log han tillbaka en aning besvärat. Och plötsligt hade han fattat sitt beslut. Han ville träffa Hellfrid i kväll.

"Jag tror inte jag går dit ner, då", sade han. "Jag gör någonting annat. Men vi träffas väl på kyrkvägen i morgon, eller hur?"

Anna-Lisa visade inte någon besvikelse över att han inte stannade. Hon bara nickade kort och böjde sig åter över sin sömnad. Men när han redan stod vid dörren, sade hon tvekande:

"Du kunde kanske titta in lite senare, om du vill. Jag har flyttat in på loftet nu."

En sky flög över Bertels solbrynta ansikte. Så tillmötesgående hade hon sällan förr visat sig.

"Vänta inte säkert", sade han. "Jag kanske blir sen."

Han hade knappt gått förbi fönstret förrän Anna-Lisa steg upp från stolen och skyndade fram till det. Hon såg efter honom med arbetet tryckt mot sitt bröst.

Vad gick väl åt Bertel i kväll? Senaste sommar hade han varit utom sig av glädje när hon någon gång gav honom lov att komma till sitt sommarloft. Det var ju brukligt, att pojkarna färdades hos flickorna om lördagskvällarna. Något olovligt hade aldrig skett mellan henne och Bertel, och han hade aldrig försökt tränga sig på henne. Men de brukade ligga och viska i skumrasket och han fick lov att kyssa henne. Å, så Anna-Lisa hade värmt sig vid minnet av deras sommarnätter tillsammans uppe på skullen. Då var hon sig själv, mycket mera sig själv än under de ljusa dagarna, när hon gick under den stora börda av alla plikterna mot hemmet, som ständigt låg över henne och aldrig gav henne någon ro.

(Forts.)